

Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἐκάστη κλήρωσις τοῦ Μεγάλου Λαχείου εἶναι αὐτοτελής με 5.000 Λαχνούς Κερδίζοντας εἰς ἐκάστην κλήρωσιν 5.500.000

1ος	ΛΑΧΝΟΣ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΚΛΗΡΩΣΙΝ	2.000.000
2ος	» » » »	400.000
3ος	» » » »	300.000
4ος	» » » »	200.000
5ος	» » » »	100.000
6ος	» » » »	80.000
7ος	» » » »	50.000
8ος	» » » »	40.000
9ος	» » » »	30.000
10ος	» » » »	24.000
Οἱ 4990	ὑπόλοιποι λαχνοὶ κερδίζουσι ἐν ὅλῳ	2.276.000
5000		5.500.000

Ἐὰν συμπέσῃ ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν ἀριθμὸς τις νὰ κερδίσῃ εἰς μίαν κλήρωσιν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη ὁ ἀριθμὸς οὗτος λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.

Γ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἐκαστον Γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50 Δρχ. καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ

ΜΑΪΟΣ
1927

ΚΗΡΥΞΙ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Διὰ τὴν γένησ Β'. τάξεωσ πρόσκοποσ πρέπει νὰ γνωρίζησ :

Α'. Πατριωτισμόν. Δηλαδή τὴν ἱστορίαν τῆσ Ἑλληνικῆσ Σημαίας καὶ τὰ δύο πρῶτα τετράστιχα τοῦ Ἑθνικοῦ Ὑμνου.

Β'. Προσκοπικὴν ἰδεολογίαν. Δηλαδή νὰ γνωρίζησ εἰσ γενικὰσ γραμμὰσ τὸν Ὄργανισμόν τοῦ Σώματοσ Ἑλλ. Προσκόπου.

Γ'. Νὰ ἔχησ ἀσκηθῆ εἰσ τὰ ἐξῆσ πράγματτα :

α.) Νὰ παρακολουθῆσ ἕξη εἰσ ἀπόστασιν 600 μ. ἐντὸσ 20 λεπτῶν τῆσ ὥρασ.

β.) Νὰ περιγράψησ τὸ ἐσωτερικόν προθήκησ καταστήματοσ ὅσον δύνασαι ταχύτερον, ἢ νὰ δύνασαι νὰ ἐνθυμηθῆσ 16 ἀντικείμενα ἀπὸ τὰ 24 τὰ ὁποία εἶδεσ ἐντὸσ ἐνὸσ λεπτοῦ.

γ.) Νὰ βαδίσησ ἐνὰ χιλιόμετρον εἰσ 7 λεπτὰ μὲ βῆμα προσκόπου ἢ νὰ κολυμβῆσ 50 μ.

Βῆμα προσκόπου σημαίνει νὰ βαδίσησ μὲ βῆμα βάρην ἔπειτα τροχάδην, κατόπιν βάρην, πάλιν τροχάδην, ὥστε θὰ κατορθώσησ νὰ βαδίσησ τὸ χιλιόμετρον ἐντὸσ 7 λεπτῶν ἀκριβῶσ.

Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γνωρίζησ ἐντὸσ πόσον χρονικοῦ διαστήματοσ διανύεισ τὸ χιλιόμετρον, διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καθορίσησ τὸ χρονικὸν διάστημα ἐντὸσ τοῦ ὁποίου θὰ διανύσησ μίαν ἀπόστασιν. Τὸ βῆμα προσκόπου εἶναι πολὺ ξεκουραστικόν.

Δ'. Πρέπει νὰ γνωρίζησ τιν χρῆσιν τοῦ κοντοῦ, δι' ὅλασ τὰσ περιστάσεισ καὶ τὰσ τιμάσ τὰσ ἀποδιδόμενάσ, εἰσ τὴν σημαίαν, ἀνωτέρουσ, Ὁμάδοσ προσκοπικὰσ κλπ.

Ε'. Νὰ γνωρίζησ πρῶτασ βοηθειάσ.

Γενικὰ ἐδηγία.

Μὲ τὴν γνώσιν τῶν πρῶτων βοηθειῶν, τὰσ ὁποίασ θὰ προσφέρῃ ὁ πρόσκοποσ ἐν περιπτώσει ἀτυχήματοσ ἢ δυστυχήματοσ, δὲν σημαίνει ὅτι σκοπεύομεν νὰ δημιουργήσωμεν ἐρασιτέχνασ ἰατροὺσ ἀλλὰ μόνον νὰ δώσωμεν εἰσ τοὺσ προσκόπουσ γνώσεισ ἀρκετάσ ὥστε νὰ δύνανται νὰ περιποιῶνται προσωρινῶσ παθόντα· ἔωσ ὅτου φθάσῃ ὁ ἰατρόσ διὰ νὰ λάβωμεν μεγαλύτερον καλόν.

Ὁ πρόσκοποσ πρέπει νὰ εἶναι ψύχραιμοσ. Δὲν πρέπει νὰ βιάζεται οὔτε νὰ ἀφαιρῆται. Ἄν εἶναι δυνατὸν ἐν ὅσῳ ἡμεῖσ περιποιούμεθα τὸν παθόντα θὰ φροντίσωμεν νὰ φέρωμεν τὸν ἰατρόν, ἐκτὸσ ἐὰν πρόκειται περὶ ἀσημάντων πραγμάτων. Ἔωσ ὅτου ὁμοσ φθάσῃ ὁ ἰατρόσ ἡμεῖσ δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν τὸν καιρόν μασ, ἀλλὰ νὰ βοηθήσωμεν τὸν παθόντα.

Καὶ πρῶτον νὰ ἀπομακρύνωμεν τοὺσ περιέργουσ, οἷτινεσ πάντοτε μαζεύονται ὅταν συμβῆ κατι ἔπειτα θὰ τοποθετήσωμεν τὸν παθόντα ἀναπαυτικῶσ. Ἄν εἶναι πολὺ ὠχρόσ θὰ τὸν πλαγιάσωμεν μὲ τὴν κεφαλὴν εἰσ θέσιν χαμηλοτέραν τῶν ποδῶν. Ἄν ὁμοσ τὸ πρόσωπον εἶναι κόκκινον θὰ τὸν τοποθετήσωμεν τὴν κεφαλὴν τοῦ ὑψηλότερα. Ἄν κίμη ἐμετὸν θὰ γυρίσωμεν τὴν κεφαλὴν τοῦ πλαγίωσ. Ἄν εἶναι ἀναίσθητοσ δὲν θὰ τοῦ δώσωμεν νὰ πῆ τίποτα, διότι δυνατὸν καὶ νὰ πνιγῆ. Ἄν εἶναι πληγωμένοσ εἰσ μέτωποσ ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του, θὰ προσκαθήσωμεν νὰ τὰ ἀφαιρέσωμεν χωρὶσ νὰ πειράξωμεν τὴν πληγὴν καὶ ἐν ἀνάγκη θὰ τὰ σκίσωμεν ἢ θὰ τὰ ξυλώσωμεν. Πρέπει ὁμοσ νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ ἀφαιρέσωμεν περισσότερα τοῦ δέοντοσ ἐνδύματα ἐξ φόβου μὴ γρυώσῃ ὁ πληγωμένοσ.

Περὶ λιποθυμίας.

Χαρακτηριστικὰ. Ἀναίσθησία, πρόσωπον ὠχρόν. σφιγμόσ ἀδύνατοσ, κρύοσ ἰδρώσ.

Αἷτια. Ζέστη ὑπερβολικῆ, ἀτμόσφαιρα μεμολυσμένη, πόνοσ δυνατόσ, αἰμορραγία, πείνα, ἀγγελία ἐξαφνικοῦ χαροποῦ ἢ λυπηροῦ συμβάντοσ.

Ἀμέσωσ πρέπει νὰ μεταφέρωμεν τὸν παθόντα εἰσ ἀνοιχτόν ἀέρα, ἂν εἶναι εἰσ κλειστόν χώρον νὰ ἀνοίξωμεν τὰ παράθυρα, νὰ τὸν ἐξαπλώσωμεν μὲ τὴν κεφαλὴν χαμηλά, νὰ τοῦ ξεσφίξωμεν τὰ ἐνδύματά του καὶ ἰδίωσ τοῦ λαιμοῦ κατόπιν ἄντιζόμεν τὸ πρόσωπόν του μὲ ψυχρόν ὕδωρ, τρίβομεν τὰσ χεῖράσ του καὶ τοὺσ πόδασ του. Ἄν ἴδωμεν ὅτι μὲ τὰ πρόχειρα ταῦτα μέσα δὲν κατορθώνομεν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν παθόντα εἰσ τὰσ αἰσθήσεισ του δίδομεν νὰ ὀσφρανθῆ ὄξοσ ἢ αἰθέρα ἢ ἀμμωνίαν μὲ προσοχὴν μὴ πέση εἰσ τὰ μάτια του, ἐν ἀνάγκη δὲ ἀνοίγομεν μὲ κοχλιάριον τὸ στόμα του καὶ θέτομεν μεταξὺ τῶν ὀδόντων του τεμάχιον ζακχάρωσ μὲ ὀλίγασ σταγόνασ αἰθέροσ, ὅπωσ ἐξακολουθητικῶσ ἀναπνέῃ τοὺσ ὑδρατμοὺσ τοῦ αἰθέροσ. Πολὺν πρακτικόν καὶ τελεσφόρον ἐπίσησ εἶναι νὰ καύσωμεν τεμάχιον ὑφάσματοσ καὶ νὰ τοῦ δώσωμεν νὰ ἀναπνέῃ τὸν καπνόν. Ἄν ἴδωμεν ὁμοσ ὅτι ἐξακολουθῆ νὰ μὲνη ἀναίσθητοσ καταφεύγομεν εἰσ τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν.

Ὅταν ἀναλάβῃ ὁ παθὸν τὰσ αἰσθήσεισ του δίδομεν εἰσ αὐτόν νὰ πῆ κατι εἶτε τέιον, καφέ, κονιάκ.

Ἄν ἡ λιποθυμία προέρχεται ἀπὸ πείναν πρέπει νὰ δώσωμεν εἰσ αὐτόν νὰ φάῃ κατι ἐλαφρόν. Ἄν ἡ λιποθυμία προέρχεται ἀπὸ πληγὴν πρέπει πρῶτον νὰ περιποιηθῶμεν τὴν πληγὴν.

Περὶ κυκλοφορίας τοῦ αἵματοσ.

Τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ ἐντὸσ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματοσ διὰ τῶν ἀρτηριῶν καὶ τῶν φλεβῶν μὲ κέντρον τὴν καρδίαν. Ἐκ τῆσ καρδίασ τὸ αἷμα μεταχτεύεται καθαρὸν διὰ τῶν ἀρτηριῶν εἰσ ὄλον τὸ σῶμα καὶ ἐπιστρέφει πάλιν ὀπίσω εἰσ τὴν καρδίαν διὰ τῶν φλεβῶν ἀκάθαρτον, ἵνα ἐκεῖ καθαρισθῆ διὰ τοῦ ὀξυγόνοσ τὸ ὁποῖον ἀναπνέομεν. Ὅλη δὲ αὐτὴ ἢ διαδρομὴ, τὴν ὁποίαν κάμνει τὸ αἷμα ἐκ τῆσ καρδίασ διὰ τῶν ἀρτηριῶν καὶ τῶν φλεβῶν ὀπίσω εἰσ τὴν καρδίαν, ἀποτελεῖ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματοσ. Ἐκ τοῦ αἵματοσ ἐξαρτᾶται ἡ θέρεισ τοῦ ὀργανισμοῦ μασ καὶ ἡ καλὴ κατάστασισ, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ μολύνεται, διότι οἰαδῆποτε μόλυνσισ τοῦ αἵματοσ ἐξ οἰουδήποτε λόγου προσερχομένη ἐπιδορᾷ βλαβερόσ ἐπὶ τῆσ ὑγείασ μασ, πολυλάκισ δὲ ἐπιφέρει καὶ αὐτόν τὸν θάνατον.

Ὅθεν: Ἀνάπνεε πολὺ ὀξυγόνον διὰ νὰ ἔχησ τὸ αἷμα σου καθαρόν.

Μὴ συχνάζησ εἰσ μέρη, εἰσ τὰ ὁποία ὑπάρχει μεμολυσμένοσ ἀήρ, διότι τὸ αἷμα σου θὰ μολυνθῆ καὶ θὰ βλαβῆ ἡ ὑγεία σου.

Πρόσεχε ἐν περιπτώσει τραύματοσ εἶτε εἰσ τὸν ἐαυτόν σου εἶτε εἰσ ἄλλον, ὀσπονήτοτε μικρόν καὶ ἂν εἶναι, νὰ τὸ περιποιηθῆσ μὲ πᾶσαν δυνατὴν καθαριότητα καὶ ἀντισηψίαν, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ μολυνθῆ τὸ αἷμα καὶ τότε ὄχι μόνον ἡ θεραπεία εἶναι δύσκολοσ, ἀλλὰ ἡ μόλυνσισ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ αὐτόν τὸν θάνατον.

(Ἡ συνέχεια εἰσ τὸ προσεχέσ)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Νίκης 11.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Μάϊος 1927.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΥΡΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 15 Μαΐου ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Χρ. Μπρισιμιτζάκης ἐπιθεώρησεν εἰς τὴν πλατεῖαν Ναυάρχου Μιαούλη τῆς Σύρου τὰς Προσκοπικὰς Ὅμάδας τῆς πόλεως ταύτης εἰς τὴν καλωσύνην νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὸ σύντομον αὐτὸ ταξιδίον τοῦ τὸν Διευθυντὴν τοῦ παρόντος περιοδικοῦ.— Ὁ κ. Γενικὸς ἐταξίδευσεν μὲ τὸ ἀπαστράπτον ἐκ καθαριότητος ταχύτατον ἀτμόπλοιον ΜΑΙΡΗ τοῦ κ. Μανουηλίδου τὸ ὁποῖον διήνυσεν τὴν ἀπόστασιν ἐντὸς 5 ὥρῶν καὶ ἀπεβίβασθη εἰς Σύρον τὴν 5 π. μ. ὥραν.— Τὸν παρέλαβε δὲ λέμβος τοῦ λιμεναρχείου εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ἐκ μέρους τοῦ λιαν φιλοπροσκόπου Λιμεναρχοῦ Σύρου ταύτην δὲ ἐκυβέροντα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς 1ης κ. Σ. Πελοποννήσιος καὶ ἐπέβαινον αὐτῆς πρόσκοποι κωπηλάται τῆς Ν. Ο. Σ. καθὼς καὶ ὁ Περιφ. Ἐφορος Σύρου κ. Π. Ἀλβανός.

Μολοντί ὁ ἥλιος μόλις ἐχρύσιζε τὴν κορυφὴν τῆς δροσερᾶς Νήσου εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ κοσμοπλημύρα ἣτις παρετηρήθη εἰς τὴν πλατεῖαν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν τακτικωτάτην παρέλασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐθανυμάσθη καὶ τὸ βᾶδισμα καὶ ἡ τάξις τῶν παρελασάντων. Ὁ κ. Γενικὸς κατ' ἐπανάληψιν συνεχάρη τὸν κ. Ἀλβανὸν διὰ τὴν τε-

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος κ. Χ. Μπρισιμιτζάκης καθ' ἣν στιγμὴν ἀκούει τὴν προσφώνησιν τοῦ Π. Ἐφόρου κ. Π. Ἀλβανοῦ.

ρασίαν πρόοδον τὴν συντελεσθεῖσαν εἰς τὴν νῆσον ἐν τῷ προσκοπισμῷ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν γεγονότων.

Οἱ πρόσκοποι ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς τὴν πλατεῖαν ἅμα τῇ ἀφίξει δὲ τοῦ κ. Γενικοῦ αἱ σάλπιγγες ἐσήμαναν προσοχὴν καὶ ἀμέσως αἱ ὀμάδες δι' ἐλιγμοῦ ἐτάχθησαν πρὸς ἀναφορὰν μετ' αὐτὴν δὲ ὁ Περιφερειακὸς κ. Π. Ἀλβανὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Γενικὸν εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἀξιότιμε Κύριε Γενικὲ Ἐφορε.

Συγκεκρινημένοι βαθύτατα ἐπιτρέψατέ μοι νὰ Σᾶς χαιρετίσω, καὶ τὸ ὡς εὔ παρεστήτε νὰ σᾶς πῶ, ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος τὸ ὁποῖον μοι κάμετε τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύω εἰς τὰς Κυζιλιάδας.

Κύριε Ἐφορε, μὲ ὅλον τὸν ἀρμόζοντα πρὸς τὸ ἄτομον σας σεβασμὸν καὶ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν σας ἐπιβαλλομένην πειθαρχίαν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς φανερώσω ὅτι σήμερον δὲν ὑποδεχόμεθα μόνον τὸν Γενικὸν τῆς Πατρίδος μας προσκοπικὸν ἡγέτην καὶ ιδεώδη Ἐφορὸν μας, ἀλλὰ ὑποδεχόμεθα συνάμα τὸν σώφρονα καὶ ἀφωσιωμένον πολίτην, τὸν ἐντιμον καὶ ἠψηλόφρονα οἰκογενειάρχην καὶ φιλοστοργον πατέρα, καὶ τὸν πολυτιμώτατον πρὸς τιμὴν μας εὐλικρινῆ φίλον.

Ἡ μεγάλη σας πρὸς τὸν προσκοπισμὸν ἀφοσίωσις, ἡ εὐγένειά σας, ἡ δραστηριότης σας, αἱ συνεχεῖς συμβουλαὶ σας, τὸ μέγα προτέρημά σας, νὰ εἰσθε ἴσος πρὸς ὅλους, πάντα ταῦτα ἐκέντρισαν μεγάλως πᾶσας τὰς Προσκοπικὰς Περιφερείας, ἐξύπνησαν πάντες, καὶ ὡς Λᾶς φωτεινότητι μὲ ἑκατομμύριον κηρίων δόξαμι, ἐφωτίσατε, καὶ μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα αἱ προσκοπικαὶ ἐλληνικαὶ φίλαγγες, αἰτινὲς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας καὶ μόνον ἐγεννήθησαν, ἠνδρώθησαν καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας πλέουν.

Ἐπιτρέψατε κ. Ἐφορε εἰς τὰ μικρὰ μου αὐτὰ ἀδελφάνια, εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας γεννηθεῖσαν προσκοπικὴν φάλαγγα, νὰ ὑποβάλλουν τὰ σέβη των, νὰ σᾶς ἐκφράσουν τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην των, γιὰ τὰς τόσας σας φροντίδας, γιὰ τοὺς μεγάλους κόπους σας, γιὰ τὴν προστασίαν σας.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὰ δεχθῆτε διότι προέρχεται ἀπὸ ἀγαθὰς προσκοπικὰς ψυχὰς, καὶ μὲ τὴν δαβερβαίωσιν των ὅτι ὑπὸ τοῖς καλοῦς ἀρχηγοῦς των, δὲν θὰ ἴδητε ἴσους ξυλίνους οἰκίστους καιομένους, καὶ αὐτοκινήτους πυροσβετικὰς ἀντλίας μεταβινοῦσας τροχάδην πρὸς κατὰσβεσιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ παρακολουθοῦντες ἡμᾶς θ' ἀνακαλύψητε ἀποδιδόμενους εἰς τὴν κοινωνίαν ἐφήβους, μὲ σωματικὴν

ἄσκησιν, με σέβας καὶ πειθαρχίαν πρὸς τοὺς μεγαλύτερους των, με ἀγάπην πρὸς τὰ ζῶα, τὰ φυτά, καὶ τὰ δένδρα, με σεβασμὸν πρὸς τοὺς πάσχοντας τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ γράμματα καὶ τὴν τάξιν, πόνον πρὸς τοὺς γεννήτοράς των, καὶ ἀγάπην ἀδολον πρὸς τὴν γλυκειά μας, καὶ μαυροφορεμένη Μάννα τῶν Πατριδῶν μας τὴν ὁποῖαν ὑμεῖς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀντιπροσωπεύετε.

Με τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν πάντων τῶν ὑπ' ἐμέ. Ἀναφωνῶ τὸ ὡς εὖ Παρέστητε.

Ἀντιφώνησις τοῦ κ. Γενικοῦ

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἀνταπήντησεν ὁ κ. Γενικός καὶ με τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν χειμαρρῶδη εὐφράδειαν ἐτόνισε τὴν συγγίνην ὑπὸ τῆς ὁποίας κατέχεται διὰ τὸ θαυμάσιον θέαμα καὶ τὰς ἐκπληξίσεις τὰς ὁποίας τῷ ἐπε-

ὸ οἱ ἀρχηγέοντες τῶν Ὁμάδων ὠμίλησαν πρὸς τὸν κ. Γενικὸν διὰ τῶν κἀτωθι προσφωνήσεων.

Προσφωνήσις κ. Ἀλβανῶ

Ἐπίδοξοι να ἐκτελῶ τὸ καθήκον μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα μου, Νὰ βοηθῶ πάντα ἄνθρωπο καὶ νὰ ἐφαρμόζω ἐν τῷ βίῳ μου τὸ πνεῦμα τοῦ προσκοπινοῦ νόμου.

Κύριοι ὑπαρχηγοί. Πιστὸς ἐλεγκτὴς τοῦ ὄρκου τοῦ του τὸν ὁποῖον μόνον οἱ πρόσκοποι ἀξιωματικοὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Διοικ. Συμ. τοῦ Σ. Ε. Π., ὑπόσχομαι πῶς θέλω γίνῃ ἀσπληρὸς ἐπόπτης τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, καὶ τὸν ὁποῖον καλεῖσθε νὰ δώσητε, νὰ ὀρμισθεῖτε, νὰ ὑποσχεθεῖτε, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτελέσητε.

Ἄπειροι ἄνθρωποι, χαρακτῆρες ἰσχυροὶ, ὠρμισθησαν ὑπεσχεθήσαν, δυστυχῶς ὁμως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἀπέτυχον οἰκτρῶς.

Αἱ ὀμάδες Προσκοπικῶν Σύρου ἔχουσαι εἰς τὸ μέσον τὸν περ. ἔφορον Σύρου κ. Π. Ἀλβανὸν (δεξιὰ) καὶ τὸν Γεν. Ἐφορον κ. Μπρισιμιτζάκη (ἀριστερὰ του). Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ οἱ Ἀρχηγοὶ κ. κ. Πελοποννήσιος καὶ Σαλάχας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Περιόδικου.

φύλασσαν οἱ Πρόσκοποι τῆς Σύρου συγκαρτεῖς δὲ αὐτοὺς ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ σύντομον ἀφήγησιν τῆς ἱστορίας τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τῆς θέσεως τὴν ὁποῖαν ταχύτατα κατέλαβε μεταξύ τοῦ ἐπισήμου κόσμου καὶ τῆς κοινωνίας διὰ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς του καὶ τὴν τεραστίαν του πρόοδον καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς παρέσχεν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ περὶ τῶν ὁποίων εὐρὸς λόγος γίνεται εἰς ὅλον τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ τὰς ἐκδόσεις τοῦ παγκοσμίου προσκοπισμοῦ—Ἐν γένει δὲ ὁ κ. Γενικός δὲν παρέλειπε τίποτε ἐξ ὧν ὁ προσκοπισμὸς διδάσκει τόσο κατὰ τὴν προῖνῃν του ταύτην ἀντιφώνησιν ὅσον καὶ εἰς τὰς μετέπειτα τοιαύτας εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς ἀκροατὰς εἰς βαθμὸν νὰ καταχειροκροτήσουν καὶ νὰ ζητωκραυγῶσιν τοὺς πρόσκοπους ἅπαντες οἱ συγγενερωμένοι με μίαν παρατεταμένην ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς εὐγενούς προσκοπινοῦς ἰδεολογίας.

Εὐθὺς ἀμέσως ἔλαβε χώραν ἡ ὠραία παρέλασις περὶ τῆς ὁποίας ἀνωτέρω γράφομεν καὶ μετ' αὐτὴν οἱ πρόσκοποι ἐσχημάτισαν τετράγωνον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ

Κοι ὑπαρχοί. Ὁ ὄρκος τὸν ὁποῖον θὰ δώσητε τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ λατρευτοῦ μας κ. Γενικοῦ Ἐφορου, ἐνώπιόν μου, κ' ἐνώπιον ὅλων τῶν πρόσκοπων μας, θὰ εἶνε μία Ἱερὰ ὑπόσχεσις τὴν ὁποῖαν ἀφείλετε νὰ τηρήσητε πιστῶς. Ἴσοι πρὸς ὅλους, Εὐγενεῖς, εὐλόφρονες, πρᾶοι, ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ καθήκον σας, εὐφοκίνδουνοι καὶ ἀποφασιστικοί, πρέπει μόνον τὴν προῖνῃν ὁδὸν τῶν πρόσκοπων σας νὰ ἐπιδιώκετε. Ἡ ἀξία σας θὰ φανῇ ὅταν εἰς τὴν συνάντησιν τῶν τῶσον χαλασθηῶν, εἰς τὴν συνάντησιν λέγω τῆς ἀκρίτου αὐτῆς ἡλικίας τῆς καὶ ἐπιπολαίας, παλαίσητε σθεναρῶς καὶ Νικήσητε.

Τὴν Ἱερὰν αὐτὴν κοινωνικὴν Νίκην, μόνον σας θ' ἀντιληφθεῖτε, μόνον σας θ' ἀναγαλῶντε, καὶ ἀβη πλησίον σας θὰ σᾶς στεφανώσῃ, ὑπερήφανοι δὲ θὰ κερδίσητε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρόσκοπων σας.

Εἶνε αἰτία τις, ἥτις θὰ σᾶς ἠμποδίσῃ νὰ ὀρμισθεῖτε; Ἐμπρὸς λοιπὸν με θάρρος μαζί μου ἐπαναλαμβάνετε τὸν ὄρκον. (λέγουσι τὸν ὄρκον).

Κύριοι ὑπαρχοί. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχήθητε τὸν ὄρκον.

φικά μου συγχαρητήρια, δεχθεῖτε τὰ συγχαρητήρια ἐκεῖνου ὅστις σὰς παρέλαβε μικροὺς ἐκ τῆς οἰκογενείας σας καὶ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμὴν ὑπερήφανος, καὶ μὲ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν ὕψιστον, σὰς παραδίδει εἰς τὴν προσκοπικὴν οἰκογένειάν μας Ἀξιωματικοὺς καὶ γρανιτῶδεις λίθους, πρὸς στερέωσιν τοῦ λαμπροῦ οἰκοδομήματός μας.

Παραλάβετε τὸ ἱερόν τοῦτο τοῦ βαθμοῦ σας σῆμα, τὸ ὁποῖον δι' ἐμοῦ ἡ Πατρὶς σὰς ἐμπιστεύεται.

Δεχθεῖτε τὰς εὐχὰς τῶν νεαρῶν μας προσκόπων καὶ συμπεριφερθεῖτε πρὸς αὐτοὺς μετὰ προσηνείας καὶ πραότητος.

Ἀπευθύνθετε εἰς τὰς καρδίας των τὰς νεαρὰς καὶ εὐπλάστους, τὸ δὲ δι' αὐτοὺς ἐνδιαφέρον σας θὰ τὰς καταστήσῃ τοιαύτας.

Ἀγαπήσατε τὴν νέαν σας ζωὴν, χαιρετίσατε τὴν ἱεράν Σημαίαν μας, Ἀτενίσατε πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ θὰ σὰς ἐμπνεύσῃ πολλά.

Σὰς Συγχαίρω.

Καὶ ἀναφωνῶ Ζήτω ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορὸς μας
Ζήτω οἱ νέοι μας Ἀξιωματικοί.

Καθ' ἡν στιγμὴν ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορὸς ἐξαίρει τὸν Προσκοπισμὸν εἰς τὰς παρατεταγμένας ομάδας

Ὁ Ἐνωμῆχος 2. Ο. Π. Σ. Διμήτριος Νικ. Ἀλιμῆντης, εἶπε :

Μεγάλε μας Πατέρα, καὶ ταπεινὴ θεμελιωτὰ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς μεγάλης μας Προσκοπικῆς Οἰκογενείας.

Μὲ ἀληθῆ προσκοπικὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν, χαιρετίζω, ἐξ ὀνόματος τῶν προσκόπων τῆς 2 ομάδος, τὴν σημερινὴν σας ἀφίξιν, ἣτις διὰ τὸ προσκοπικὸν τῆς Σύρου Σῶμα ἀποτελεῖ τιμὴν μεγάλην, καὶ ἣτις θὰ καταστῇ εἰς νέος σταθμὸς μείζονος προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ σώματός μας.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σὰς διαβεβαιώσωμεν Σεβαστέ μας κ. Γεν. Ἐφορε, ὅτι, τὸ θεῖον τοῦ Προσκοπισμοῦ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶχομεν τὴν τιμὴν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν, θὰ προσπαθήσωμεν καὶ θὰ καταβάλλωμεν κόπους μεγάλους καὶ μεγαλυτέραν ἐπιμονὴν καὶ ἐπιμέλειαν, δά νὰ δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν τοῦτο εἰς τὸ ποθοῦμενον πέρας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ πέρας, θὰ καταστήσῃ ἡμᾶς, ἄνευ τινὸς ἀμφιβο-

λίας, εὐδοκίμους ἀγωνιστὰς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, ἐν τῷ πολυμόχθῳ ἀγῶνι τοῦ βίου μας.

Πάντοτε δὲ ἐν ὅσῳ ζῶμεν, θὰ εὐγνωμονῶμεν καὶ μὲ σεβασμὸν θὰ προφέρωμεν τὴν ἱεράν λέξιν «προσκοπὸς» καὶ θὰ καταστῶμεν οἱ διαπρῦσοι ἐκεῖνοι κήρυκες οἵτινες διαδίδομεν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, εἰς πᾶσαν γωνίαν γῆς, τὰ θεῖα νάματα καὶ τὰ πατριωτικά, ἠθικά κοινωνικά, καὶ ἀτομικά μεγαλεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμπνέεται ἡ προσκοπικὴ οἰκογένειά μας.

Ταῦτα πάντα, ἐνώπιον ὑμῶν, ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου προσκόπων ὑποσχόμενος, ἀναφωνῶ ὡς εὖ παρέστητε.

Ὁ Ἐνωμοτάρχης Ἰάκ. Γρίσπος εἶπε τὰ ἐξῆς:

Φωτοβόλε μας ἤλιε τοῦ μεγάλου προσκοπικοῦ στερώματος,

Γενικέ μας Ἐφορε

Ἄπειρος εἶναι ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ χαρὰ ἡ διασχίζουσα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ προσκοπικὸν τῆς Σύρου στερέωμα καὶ τὰ ὑπερήφανα καὶ ἄλκιμα στήθη μας, ποῦ πάλλουν παλμοὺς ὑπερηφανίας καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ ἀφίξει σου.—

Ἐπερηφανείας μὲν, διότι ἠξιώθημεν νὰ ἴδωμεν ἐκπληρουμένους τοὺς πόθους μας καὶ τὴν καθημερινὴν μας λαχτῆρα ὕστερα ἀπὸ τὴν τιμητικὴν μας νίκην εἰς τὸ Στάδιον, νὰ ἀτενίσωμεν τὸ ἐνθαρρυντικὸν πρόσωπον σου, ποῦ μᾶς δίδει τῶρα μιὰ μεγάλη ἐγγύησιν γιὰ τὸ μέλλον.

Εὐγνωμοσύνης δέ, γιὰ τὴν καρποφόρησιν τοῦ μεγάλου μας ἔργου τῆς ἐπικρατήσεως τῆς προσκοπικῆς μας ιδέας, διὰ τὸ ὁποῖον μὲ τόσην αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν μοχθεῖς χάριν καὶ μόνον τῆς προσφιλοῦς μας πατρίδος Ἑλλάδος, ἥς ἐνεκά σου καὶ τῶν ἀνυπερβλήτων καὶ ὑπερανθρώπων φροντίδων τοῦ ἀεικινήτου ἐφόρου μας ὁ προσκοπισμὸς ἀναφαίνεται τὸ παρήγορον αὐτῆς ἔρεισμα καὶ ὁ μέλλον αὐτῆς ἐκδιζητῆς.—

Μεγάλε μας πατέρα Ἐπερήφανος διότι ἔπεσε εἰς ἐμὲ ὁ τιμητικὸς κληρὸς ἐκ μέρους τῆς 4ης Ο. Ν. Σ. νὰ σέ προσφωνήσω καὶ νὰ σοῦ διαβιβάσω τὸν νικὸν αὐτῆς χαιρετισμὸν, ἔχω τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ σέ διαβεβαιώσω, ὅτι τάχιστα θέλομεν φανῆ ἀντάξιοι υἱοὶ τῆς μεγάλης μας μητέρας Ἑλλάδος ἀνδρούμενοι ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ προσκοπινοῦ μας λαβάρου.—

Ἦδη δὲ προσφέρων τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἄνθη ὧν αἱ ρίζαι εἶναι βαθεῖα ριζομέναις στὶς μικρὰς μὲν, ἀλλὰ μεγαλόψυχες καρδιὰς τῶν Ν. Σ. ἀναφωνῶ τὸ ὡς εὖ παρέστητε.

Ὁ Ἐνωμῆχος 1ης Ομ. Σύρου Μιχ. Ζηρχαάνης εἶπε:

Ἐχω τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν ἀντιπροσωπεύων τὴν 1ην Ὁμάδα προσκόπων Σύρου νὰ σὰς εὐχηθῶ κατασκευασθῆναι, τὸ «εὖ παρέστητε» καὶ νὰ σὰς διερχομηνεῦσω τὰ αἰσθήματα ὑπὸ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ὁμάδα κατέχεται ἐπὶ τῇ ἀφίξει ὑμῶν.

Σπεύδω διατελῶν ὑπὸ τὸ κράτος μεγάλης συγκινήσεως νὰ σὰς ἐκφράσω τὰς ὀλοψύχους εὐχαριστίας τῆς ομάδος μου, διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἠδουκῆσατε νὰ μᾶς παρασχητε διὰ τῆς ἐπισκέψεώς σας καὶ διὰ τὸ διακαὲς ἐνδιαφέρον, ὅπερ πάντοτε ἐδείξατε καὶ δεικνύετε πρὸς ἡμᾶς.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς διαβιβάσω τὰ ταπεινὰ ἀλλὰ εἰλικρινῆ καὶ ὀλόψυχα δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ομάδος μου διὰ τὸ παρ' ὑμῶν ἐπιτελούμενον ἔργον πρὸς ἐδραίωσιν τῶν σωτηρίων διὰ τὴν Ἑλλάδα προσκοπικῶν βάσεων, διὰ τοῦ ὁποίου καταφαίνονται τὰ φιλοπροσκοπικά, φιλοπατρικά, εὐγενῆ καὶ ὑψηλά σας αἰσθήματα.

Κύριε Ἐφορε,

Μὲ δάκρυα εἰλικρινῆ στὰ μάτια σὰς προσφέρω

τά ὀλίγα αὐτὰ ἄνθη καὶ σὰς διαβιβάξω τὰς ὑποσχέσεις τῆς Ὁμάδος μου, ὅτι εἰς τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς ἔργον σας, τὸ ὅποσον ἀναμένεν ἡ εὐρεία καρποφόρησις καὶ ἐπιτυχία, θὰ φανῶμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ διακαοῦς πόθου συνεργάται σας προσπαθοῦντες ὅπως θυσιασθῶμεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐπιτεύξεως τῆς Μεγάλης μας προσκοπιζῆς ἰδέας ἵνα οὕτως ἡ δυστυχευμένη Πατρις μας ἀντικρύσῃ ἡμέρας.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὀρκωμοσίας πλεῖστοι πολῖται προσήλθον αὐθορμήτως καὶ συνεχάρησαν τὸν κ. Γενικὸν ἔφορον διὰ τὰς ὁραίας του ἀντιφωνήσεις τὰς ὁποίας μετ' ἀξιοφανείας ταχύτητος καὶ εὐγλωττίας ἀπηύθυνε πρὸς πάντας τοὺς βαθμοφόρους τοὺς προσφωνοῦντες αὐτὸν καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέχαιρεν ἀφ' ἑνὸς τοὺς βαθμοφόρους ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξήρεν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν τὰ προτερήματα τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τὰς κοινωνικὰς αὐτοῦ ὠφελείας παγκοσμίως γνωστὰς, ἐπεγράτανε δὲ πᾶσαν του ἀντιφωνήσιν ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐλάμβανον μέρος καὶ οἱ πολῖται καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ ἑορτὴ προσέλαβε παντελῶς λαϊκὴν ὄψιν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβλητικὴν.

Μετὰ ταῦτα ἅπαντες οἱ πρόσκοποι ἀνεχώρησαν δι' ἐκδρομὴν εἰς τὴν γραμμικὴν θέσιν ΠΑΡΑΚΟΠΗ ὃ δὲ κ. Γενικὸς Ἐφορος μετὰ φιλικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸν συγγενῆ του ἀρραϊνῆ φίλον τοῦ προσκοπισμοῦ κ. Βλαστὸν διευθυντὴν τῶν Νεωρίων καὶ τὴν σεβαστὴν μητέρα τοῦ Περιφερειακοῦ κ. Ἀλβανοῦ μετέβη εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Παπαδάμ.

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Δημάρχου. Ὁ Δήμαρχος κ. Παπαδάμ εὐγενέστατος τύπος τξέντλεμαν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐδέχθη τὸν κ. Γενικὸν συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Περιφερειακοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν τῆς Δημαρχίας εὐθύς δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συναντήσεώς των ὁ κ. Γενικὸς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὸν προσκοπισμὸν Σύρου ὑπηρεσίας των καὶ διὰ τὰς ἐνισχύσεις του πρὸς τὴν προσκοπιζήν ἰδεολογίαν καὶ προσπάθειαν. Ὁ κ. Παπαδάμ ἐξέφρασε τὴν ἄκραν του εὐχαρίστησιν διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Γενικὸς ἔκαμε ἐπισκερθεὶς πρῶτον τὴν Σύρον, ἐδήλωσε δὲ κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς τυγχάνει τῆς ἀπολύτου ἐκτιμήσεως τῆς κοινωνίας τῆς Σύρου καὶ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἥτις πράττει τὸ πᾶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Δημάρχου ἦσαν ἀληθῶς θερμότετοι καὶ ἀπεικονίζουσι τὴν ἀληθῶς τιμητικὴν διὰ τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν τὸσον ἡ ἐνδελεχὴς μέριμνα τοῦ κ. Ἀλβανοῦ ὅσον καὶ ἡ ὅλη προσκοπιζήν προσπάθεια ἡ ἐντεταμένη τοῦ Κέντρου ἐνεποίησαν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Σύρου καὶ τὰς ἀρχάς.

Μετὰ τὴν λήξιν ἀναφυκτικῶν ὁ κ. Γενικὸς καὶ ὁ Πέριφ. ἀποχαιρετήσαντες τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀνεχώρησαν, εἰς Παρακοπὴν πρὸς συνάντησιν τῶν προσκόπων ἔμειναν δὲ εἰς τὴν ἐξοχὴν μέχρι τῆς 6 μ. μ. ὁπότε ἐπανήλθον εἰς τὴν πόλιν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ τὴν 4 μ. ὡραν ὁμιλήσῃ καὶ πάλιν ὑπὲρ τὴν ὄραν ἐπὶ ποικιλῶν προσκοπιζῶν θεμάτων τῆς πειθαρχίας, τῶν καθηκόντων των, τῆς καλῆς πράξεως κλπ. κλπ. οἱ δὲ πρόσκοποι ἀνεχώρησαν καὶ ἐξεῖθεν γοητευμένοι.

Εἰς τὸν Προσκοπικὸν Ναὸν τῆς Σύρου.

Εἰς τὴν κεντρικὴν πλατείαν καὶ γὰρ τοῦ Δημαρχιακοῦ μεγάρου ὑπάρχει ἕνας Ναός, εἶνε ὁ ναὸς τῶν Προσκόπων. Ἔτσι πρέπει νὰ ὀνομάσωμεν τὴν

λέσχην τῶν προσκοπιζῶν ὁμάδων Σύρου καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ πάρουν προσκοπιζὰ μαθήματα καὶ νὰ λειτουργηθοῦν εἰς τὴν προσκοπιζήν ἰδεολογίαν πρέπει ἐκεῖ νὰ στραφοῦν καὶ ἐκεῖ νὰ μεταβοῦν διὰ νὰ προσυνήσουν. Εἰς τὸν ναὸν αὐτὸν ὁ εἰσερχόμενος θὰ ἐξέλθῃ ἐξιλεωμένος ἀπὸ πᾶσαν οἰανδήποτε κακὴν σκέψιν καὶ θ' ἀποκτήσῃ τὰς γνώσεις τοῦ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ γίνῃ ἄριστος πολίτης καὶ τέλειος κοινωνικὸς παράγων. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντύπωσις τοῦ διὰ πρώτην φοράν εἰσερχομένου εἰς τὴν προσκοπιζήν λέσχην τῆς πόλεως ταύτης.

Ὁ κ. Γενικὸς ἔμεινε γοητευμένος διὰ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἡ λέσχη τοῦ ἔκαμε, μετὰ δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν βιβλίων τῶν προσκοπιζῶν ὁμάδων καὶ τοῦ Κέντρου ἄριστα τηρουμένων ὁμίλησε καὶ πάλιν ἀλλὰ τόση ἦτο ἡ συγκίνησις του ὥστε σχεδὸν ὁμίλει ἐν μέσῳ δακρύων. Ἡ τελετὴ αὕτη διήρκεσεν ὀλίγον διότι αἱ συγκινήσεις αἱ ἀλησμόνητοι τῆς ὁραίας αὐτῆς προσκοπιζῆς ἐργασίας ἐνεποίησαν τοιαύτας ψυχικὰς διασθήσεις ὥστε ἡ παράταξις των νὰ μὴ εἶνε ἐπιτετραμένη ἐκ λόγων ὑγείας καὶ ἡ θεία ἐκείνη λειτουργία ἔληξε περὶ τὴν 7 1/2 μ. μ. ὡραν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 9 τὸ ἀτμόπλοιοι ΜΑΙΡΗ ἀπέπλεον ληξάσης τῆς προσκοπιζῆς ταύτης ἀλησμόνητου τελετῆς ἡ δὲ ἀναχώρησις τοῦ κ. Γενικοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῆς ἀποθέωσις, ἐν μέσῳ καταπτώτων πολυχρόμων βεγγαλικῶν, μετὰ τὰ ὁποῖα οἱ πρόσκοποι ἀνεστάτωσαν κυριολεκτικῶς τὴν πόλιν, τὸσον ὥστε διὰ μέσου τῶν ὁδῶν, διὰ τῶν ὁποίων διήλθεν ἡ προπεμπτικὴ αὕτη πομπή, ὁ λαὸς νὰ ΖΗΤΩΚΡΑΥΓΑΖΗ ἐνθουσιωδέστατα ὑπὲρ τοῦ παγκοσμίου προσκοπισμοῦ, τῆς γλυκυτέρας τῶν συγχρόνων νεανικῶν ἐξυγιαντικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐνῶ τὸ πλοῖον ἀπέπλεον ἡ ἀπήχησις τῶν ἐνθουσιωδῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων ἔφθινεν μέχρις ἡμῶν φερομένη ἀπὸ τὰς πτέρυγας τῆς δροσερᾶς νυκτερινῆς αἴρας. Ὅπισθεν μας ἀφήναμεν τὴν ὀλοφώτιστον πόλιν ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἄλλοτε κοιτῆς ἐμπορικῆς δράσεως καὶ διατηρεῖ ἀκόμη ζωηρότητα τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐντατικῆς ἐκείνης ἐργασίας, ἀλλ' ἀφήσαμεν ἐπίσης ἕνα ἀληθινὸν προσκοπικὸν προμαχῶνα ἀπὸ τῶν ἐπιλέξεων τοῦ ὁποίου, μικροὶ ἦρωες, πλήρεις σφρίγγους καὶ ζωῆς πλέωντες εἰς τῆς ἰδεολογίας μας τὸ γλυκὺ πέλαγος, μάχονται κατὰ τῶν ποικίλων κοινωνικῶν ἀντιδράσεων ἐννοοῦντες νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν ἀν δὲν ἴδουν μίαν ἡμέραν λάμπουσιν καὶ φωτεινὴν τὴν ἀνταύγειαν τῶν ἀκτίων ἑνὸς ὑπερλάμπρου ἡλίου τοῦ φωτεινοτέρου ὅλων, τοῦ ΗΛΙΟΥ τοῦ προσκοπικοῦ ὀρίζοντος τοῦ ἀπεράντου καὶ μεγαλοπρεποῦς.

Ε. Ν. Π.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

τῆς 16ης Μαΐου 1927

Εἶμαι εὐτυχὴς ἀγγέλων ὑμῶν ὅτι τὴν 15ην τρεῶν μηνῶν καὶ ὡραν 6ης π. μ. ἐπεθεώρησα ἐν τῇ πλατείᾳ Ναυάρχου Μιαούλη τῆς Σύρου τοὺς Προσκόπους καὶ ναυτοπροσκόπους τῆς πόλεως ταύτης κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου κ. Π. Ἀλβανοῦ, ἀναγγέλλας τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου κ. Π. Ἀλβανοῦ, ἀναγγέλλας ἀτομικὴν καὶ γενικὴν ἐπιθεώρησιν διαρξέσασαν ὑπὲρ τὴν ὄραν μεθ' ὃ ἐνήργησα τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν νεοκαταχθέντων προσκόπων καὶ τῶν προβιβασθέντων εἰς ἀξιωματικούς Ἐπαινώ τοὺς προσκόπους καὶ ναυτοπροσκόπους τῆς Σύρου διὰ τὴν ἀρίστην κατάρτισιν των, τὸ παραστηματικὸν, τὴν καθαριότητα τῆς στολῆς των, τὸ ἀριστον βήδισμα των, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ὅτι ἀντιλαμβάνονται καλῶς καὶ ἔχουν ἄριστα κατανοήσει τὴν ἀποστολὴν των ὡς προσκόπων.

Ἡ ταχύτης καὶ ἡ τελειότης μὲ τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσαν τοὺς ἐλιγμούς τῆς παρελάσεώς των, μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσίς των συντελεῖται μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τῆς καλῶς ἐννοουμένης παιδαγωγίας, τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκη τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον του ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Οἱ πρόσκοποι τῆς Σύρου καθ' ἃ ἀπεκόμισα ἐκ τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ παρελάσεων, τῶν συνομιλιῶν μου μετὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως, τῆς τάξεως καὶ τῆς ὑπερέχου συνθέσεως τῆς ΑΕΣΧΗΣ των, συνδυαζούσης μὲ τὴν ἐπιβολὴν τῆς παιδαγωγίας καὶ τὴν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν καθηκόντων των διδασκαλίαν των, οἱ πρόσκοποι καὶ Ναυτοπρόσκοποι τῆς Σύρου εἶναι ΑΞΙΟΙ πρόσκοποι.

Ἐπαινῶ τοὺς προσκόπους καὶ ναυτοπροσκόπους τούτους καὶ ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου πρὸς τὸν ΔΡΙΣΤΟΝ Περιφερειακὸν Ἐφορον, τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Κέντρου τῆς Σύρου καὶ συνιστῶ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐξακολουθήσουν μετὰ τοῦ ἰδίου ζήλου τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων των καὶ τοῦ ἀρίστου προορισμοῦ των ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δημιουργοῦσι τὴν ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ἧτις πολλὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἐκφράζω καὶ διὰ τῆς παρούσης μου τὴν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ τε καὶ τῶν προσκόπων Σύρου πρὸς τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως ταύτης κ. Ε. Παπαδάμι, ὁ ὁποῖος καθ' ἃ ἀπεκόμισα ἐκ τῆς συνομιλίας μετ' αὐτοῦ ἔχει ἀριστα κατανοήσει τὴν βαθεῖαν σημασίαν καὶ τὴν πραγματικὴν ἀποστολὴν τοῦ προσκο-

πισμοῦ καὶ ἔχει συμβάλλει καὶ συντρέχει εἰς τὴν κίνησιν τῶν προσκόπων.

Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ προσκοπικὰ κέντρα ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης τονίζω τὴν ἀνάγκη νὰ ἐντείνωσι τὰς προσπάθειάς των, ἵνα τονώσωσι τὸ προσκοπικὸν φρόνημα τῆς νεολαίας των καὶ πληθύνωσι τὰς προσκοπικὰς φαλάγγας βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐξυπηρετοῦσι τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν.

Παρακαλῶ τοὺς ἡγήτορας, ὅπως μὴ παραλίπωσιν εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιθεωρήσεις καὶ παρελάσεις εἰς κεντρικώτατα τῶν προσκοπικῶν κέντρων σημεῖα, διότι αἱ ἐπιθεωρήσεις καὶ παρελάσεις ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὄλην τοῦ προσκοπισμοῦ διδαχὴν τονώνουσι τὸ φρόνημα τῶν προσκόπων καὶ παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμῶσι τὰ μέγιστα ἀγαθὰ τῆς συνολικῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν προσκόπων, ὡς συνόλου, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τῆς προπαγάνδας μας τὸ μέγιστον μέρος.

Ἐν τέλει εἰδοποιῶ ὅτι θὰ εἶμαι εὐτυχῆς καὶ καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐπιθεωρήσω ἐντὸς συντόμου προθεσμίας ὅλα τὰ προσκοπικὰ κέντρα, ἵνα καὶ τοὺς ἡγήτορας ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίσω καὶ τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐκτιμῶσω, διότι ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων καταδηλοῦται ὅτι τεραστία εἶναι ἡ προσπάθεια καθ' ὅλην τὴν χώραν ἀξία καὶ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς αὐτῆς καὶ τῆς φιλοπονίας τῶν ἐγκρίτων ἀλτρουιστῶν, οἵτινες κρατοῦσιν ἀνά χειρὸς τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ ἥνια τῆς ὑπερέχου προσκοπικῆς ἐργασίας ἐξ ἧς ἡ ΠΑΤΡΙΣ μας ἔχει πολλὰ νὰ ἐλπίζῃ.

ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

Ἡ 108ῃ Πρώτῃ Ἑλληνικὴ Προσκοπικὴ Ὀμάς τοῦ Ἀγγλ. Ἑλληνικοῦ Σχολείου ὁ «Σωζράτης ἐν Μόντρεαλ τοῦ Καναδά», ὁ ἐν μέσῳ ἱερεὺς εἶναι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Παλλινάρης. Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος εἶναι ὁ κ. Σταυρίδης.

ΔΥΟ ΜΟΝΟΝ ΛΕΞΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ, συμπληρωμένου μὲ τὸ παρὸν τεῦχος τοῦ 12ου ἀριθμοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ δημοσίῃ τοὺς δωσodήποτε συμβαλόντας εἰς τὴν ἔκδοσίν του, ἀπὸ τε οἰκονομικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συνεργασίας. Ἡ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀξιοτίμων συνεργατῶν, συμβολὴ εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῆ ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, γεγονὸς τὸ ὅποσον ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν γενικωτέρην προσκοπικὴν πρόοδον τὴν ἐσχάτως συντελεσθεῖσαν, ἡ συμβολὴ λέγομεν αὕτη ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀξία τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων μας καὶ καταδεικνύει ἄπαξ ἔτι, ὅτι, ἡ ἰδεολογία τοῦ προσκοπισμοῦ ἔχει θαυμαστός, οἶους, οὐδεμίαν ἄλλη ὀργάνωσιν ἐκ τῶν ἀποβλεπουσῶν εἰς τῆς νεολαίας μας τὴν περιφρούρησιν ἀπὸ τῶν ἀπειλούντων αὐτὴν κινδύνων. Εὐχριστοῦμεν θερμότερα ὅλους καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι διερμηνεύομεν τὴν γνώμην ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐκ τῶν τῶν ἰσώμεν ὅτι, ἡ εὐγνωμοσύνη μας αὕτη, εἶναι καὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας εὐγνωμοσύνη, διότι καὶ οἱ οἰκονομικοὶ συνεργάται καὶ οἱ διὰ συνεργασίας εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἐχάρισαν εἰς αὐτοὺς τὸν ὄρατον πρῶτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ, πλουσιώτατον εἰς περιεχόμενον καὶ ἐμφάνισιν. Ἐπι τῶν ἰδίων δὲ τούτων συνεργατῶν στηριζόμενοι θὰ συνεχίσωμεν τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν μίαν ἀνάγκην, ἀνάγκην ἢ ὅποια, ἐάν μὲ τὴν μέχρι τοῦδε προσκοπικὴν κίνησιν εἶχε τὸν χαρακτήρα τῆς ἀπολύτου, σήμερον ὅμως, μὲ τὴν τερμασίαν τοῦ προσκοπισμοῦ διάδοσιν, μοιραίως ἰκαθίσταται ἀνάγκη **ΕΠΙΒΕΒΑΗΜΕΝΗ** διότι, τὸ περιοδικόν, γίνεται, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ὁ διερμηνεύς τῶν κοινῶν πόθων μας, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ὑπάρχει **Εἰς Πόθος**—νὰ κάμωμεν τὸν προσκοπισμὸν ἀπέρκντον, ὀγκωδέστατον, γίνκντα, καὶ, δ' αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα τὰς δοξασίας μας, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ δοξασίαι μας αὗται ἀποτελοῦσι τὸ **ΑΠΑΝΤΟΝ** ὅλων τῶν προσπαθειῶν, ὑπὸ οἰκνδήποτε καὶ ἂν ἐκδηλοῦνται μορφήν, πρὸς σωτηρίαν τῆς σημερινῆς νεότητος ἢ ὅποια θὰ εἶνε ἡ αὐρικὴ κοινωνία.—

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ

—Ὁ Περιφ. Ἐφορος Πειραιῶς κ. Θεοχάρης παρακληθεὶς ἀνέλαβε προσωρινῶς καθήκοντα Περιφερειακοῦ Ἀτικοβοιωτίας.

—Ἀμα τῇ ἀναλήψει ἐπανελήφθησαν αἱ ἐβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν κατὰ Τρίτην.

—Ὁ κ. Θεοχάρης ὤρισε δις τῆς ἐβδομάδος ὥρας ἐργασίας, ἐν τούτοις σχεδὸν καθ' ἑσπέραν διέρχεται εἰς τὸ Σῶμα δύο καὶ τρεῖς ὥρας.

—Ὁραιοτάτη ἐκδρομὴ τῶν ἠΠειραιέων Προσκόπων 1ης Ὁμάδος, ὑπὸ τὸν κ. Θεοχάρην ἐγένετο εἰς τὴν Αἴγιναν.

—Ἐκεῖ ἐπὶ διήμερον ἐπεσεκέφθησαν ὅλα τὰ ἀξιοθέατα τῆς Νήσου πεζοπορήσαντες ἐπὶ ὄρωρον, μὲ τὴν ἀντοχὴν ἢ ὅποια εἶναι χαρακτηριστικὴ τῆς προσκοπικῆς τῶν ἐπιδόσεως.—

—Ἡ 7η Ὁμάς: ἔχει τὴν 12ην Ἰουνίου τὴν ἑορτὴν τῆς μετὰ λαχείου ὀραιοτάτου κυπέλλου.

—Θερμὰ συγχαρητήρια ἐγγράφα ἀντηλλάγησαν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. Στρατηγοῦ Λέστου, τοῦ Γενικοῦ

Ἐφόρου καὶ τῶν κ. κ. Δημάργου καὶ Λιμενάρου Σύρου ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν προσκόπων.

—Νεαὶ ὀμάδες δύο τὸν ἀριθμὸν, ἔγιναν εἰς Πολύγυρον τῆς Χαλκιδικῆς ὑπὸ τὸν ἐκεῖ Γυμνασιάρχην κ. Τσιμιάν ὡς Περιφερειακόν.

—Ἐπίσης μᾶς γράφουσι ἐκ Δράμας ὅτι ὁ ἐκεῖ Ἐπόπτης Ὁμάδων κ. Κοντοζῆς ἔγενεν ἀληθινὸς Προσκοπικὸς ἱεραπόστολος.

—Ἐπὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους περιέρχεται τὰ χωρὶ, συνιστᾷ ὀμάδας, ἐνισχύει τὰς ὑπαρχούσας, σκορπίζει ἐντύπους ὀδηγίας εἶδος συμβουλᾶς, ἐν γένει ἀπεδείχθη ἀληθεὶς προσκοπιστῆς.—

—Εἰς τὸν συνοικισμὸν Κοπανᾶ, ἐτέθησαν αἱ βάσεις νεᾶς Προσκοπικῆς μὲ ἰδρυτὴν ὀμάδος τὸν κ. Κολυβᾶν καὶ ἀρχηγὸν τὸν κ. Μιγκόπουλον.

—Τὴν πρῶτην συγκέντρωσιν αὐτῆς ἐτίμησεν ὁ κ. Γενικός Ἐφορος ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησ. Σβουλοῦ καὶ ἄλλων ἐγκρίταν ἐξήγησε διὰ μακρῶν τὴν Ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποστολὴν τοῦ προσκοπισμοῦ

—Μετὰ ταῦτα δὲ ὀμίλησεν μὲ πολλὴν εὐφράδειαν ὁ ἱερεὺς αἰδ. Κ. Βαφειάδης ὅστις ἐπαραλλήλισε τὸ ἔργον τοῦ προσκοπισμοῦ μὲ τὸ τῆς Θεοσεκείας καὶ συνεπέρανε ὅτι ἄμφοτεροὶ συμβαδίζουσι καὶ ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὸ ὑψηλότερόν του συμπλήρωμα.

—Ὁ ὀμιλητὴς ἐνδιέτριψεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ βοηθεῖτε πάντα ἄνθρωπον καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐξάρας τὴν ὑψηλὴν ἰδεολογίαν τοῦ ἔκπονήσαντος τὰ 10 ἄρθρα τοῦ νόμου τῶν Προσκόπων.—

—Εἰς τὸν Πρόσκοπον τῆς 17ης ὀμ. Ἀθ. Νικόλαον Τσουλόπουλον ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Φυλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασῶς Βραβεῖον Γ'. Τάξεως μετὰ 200 Δραχμῶν εἰς τὴν Καλλιγραφίαν.

—Ὁλοι σχεδὸν αἱ ὀμάδες διέκοψαν ἐκδρομὰς καὶ συγκεντρώσεις λόγῳ τῶν ἐξετάσεων.

—Μετὶ δὲ τὸ πέρας αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὴν κυκλοφορήσανσαν ἡμ. Δ. τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου τῆς ὀμάδος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ κάμουν στρατοπέδουσιν διήμερον πιθανότατα εἰς τὸ Γαλάτσι.

—Τὸ στρατόπεδον θὰ παρακληθῆ νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὁ κ. Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου μεθ' ὃ θὰ γίνῃ παρέλασις εἰς τὸ ἀπέραντον πεδίον περὶ τὰς ὑπαρχειᾶς τῶν Τουρκοβουνίων.

—Ἡ ἐκδοθεῖσα διαταγὴ εἶνε λεπτομερεστάτη καθορίζουσα καὶ τὰς τελευταίας λεπτομερείας τοῦ Στρατοπέδου

—Ἡ ὀμάς τῶν Ρόβερος ὑπὸ τὸν κ. Σταυρουλάκην ἤρτισε λειτουργοῦσι ἔκαμε δὲ τὴν πρῶτην συγκέντρωσίν τῆς τὴν Κυριακὴν 29 Μαΐου.—

—Εἰς τὸ Ζάμπορη τοῦ Λονδίνου διαβάζομε ὅτι οἱ Ἐλληνες πρόσκοποι τῶν Παρισίων θὰ κάμουν ἐφέτος στρατόπεδον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

—Τοὺς προσκόπους τῆς Ἀλβανίας κατήλθεν ὅπως ὀργανώσῃ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου κ. Γκιντουμ.—

—Ἐπίσης συνέστη ὀμάς Προσκόπων Ἐσκιμῶν ἥς τὴν φωτογραφίαν δημοσιεύει τὸ τελευταῖον Ζάμπορη.

—Ἐκκοινοποιήθη ἐγκύκλιος τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τοῦ Λονδίνου ὅτι κατὰ ληφθεῖσιν ἀπόφασιν τὸ νέον Ζάμπορη τοῦ 1929 θὰ γίνῃ εἰς τὸ Λονδίνον.

—Ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα μίαν ὀμάς Προσκόπων Τσεχοσλαβῶν.

—Διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. λοχαγὸς Μόσχος ὀργανωτῆς τῶν ὀμάδων Σάμου.

—Ἐπίσης ὁ κ. Σεραφεινίδης τοῦ Σωμ. Πρ. τοῦ Πύργου.

—Ἐπίσης ἦλθεν ὁ κ. Κουκουδέας ὀργανωτῆς τῶν Προσκόπων Καβάλλας.

—Εἰς τὴν Τρίπολιν τὴν 11 καὶ 12 Ἰουνίου γίνεται ἑορτὴ ὀρκομοσίας τῶν προσκόπων εἰς ἃς ἐκλήθησαν οἱ κ. κ.

Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ & ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ - Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ

Διὰ νὰ περιγράψω τὴν ὄνειρεμένη αὐτὴ Ἐκδρομὴ θὰ χρειάζομαι τόμους ὀλοκλήρους. Διὰ τοῦτο χωρὶς νὰ μακρηγορήσω λόγῳ ἑλλείψεως χώρου εἰς τὸ περιοδικόν, θὰ περιορισθῶ εἰς τὴν ξηρὰν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τῆς ἐκδρομῆς παραθέτων εἰς τὸ τέλος ἐν συμπεράσματι τὰς ἐντυπώσεις συντόμως. Θὰ εἶμαι αὐστηρῶς σύντομος διότι γνωρίζω ὅτι πᾶσα ἐπέκτασις θὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς λαβύρινθον λεπτομερειῶν χαρακτηριστικῶν καὶ διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐχρειαζόντο πολλὰ σελίδες καὶ πάλιν δὲν θὰ ἀπέδιδον ὅ,τι θὰ προσπαθοῦσι ν' ἀποδώσω.

Καὶ πρῶτον παραλείπω τὰς ἐνεργείας πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκδρομῆς ἀναφέρω μόνον ὅτι τὴν ἐμπνευσί· αὐτῆς εἶχεν ὁ Ὑπαρχηγὸς τῆς 9. Ο. Ν. Α. κ. Ρ. Μουσοῦλης τὴν δὲ φροντίδα δι' ὅλα τὰ προκαταρκτικὰ ὁ Ὑποφαινόμενος τῆ ἄνωτέρῃ βοήθειά τοῦ Σώμ. Ἑλλ. Προσκόπων.

Ἡ ὁμάς τῆς ἐκδρομῆς ἀποτελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι :

Ἄνωτερο; Ἐπόπτης αὐτῆς ὁ κ. Λ. Καρασεβδᾶς μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σώματος Ἀρχηγὸς Γ. Βλάχος τῆς 9 Ὁμ. Ἀθ. Ὑπαρχηγὸς Ρ. Μουσοῦλης.

Πρόσκοποι ἐκ τῆς 9 Ὁμάδος οἱ κ. κ. Στυρόπουλος Γ. Γκαζιάνης Α. Παπαθεοχάρης Δ. Ρίζος Ν. Γρινατάφυλλίδης Σ. Βάρδας Ο. Κωαβούλη Δ. Θεοδωρίδης Δ. Τιμπάνης Ι. Δαβαλάς Ι. Π. Πιδοπούλος Κ. Πολυδώρου Δ. Ντιόκος Π. Τσακίρης Β. Παρυσκευ πούλος καὶ Ἐλενόπουλος Κ.

Ἐκ τῆς 16ης Ο. Α. οἱ Γρημιτζᾶς Ν. Ἐρμιτζᾶς Χ. Ἐρμιτζᾶς Θ. Ἐρμιτζᾶς Δ. Λαζάρου Γ. Μυστακόπουλος Γ. καὶ Καμενίδης Θ.

Ἐκ τῆς 3ης Ο. Α. α' Δέρβης 4 Φελδάρη Ι.—Ἀναχώρησις τὴν 16—4—1927 ὥραν 10 1/2 μ. μ. διὰ τῆς Κατερίνας τοῦ Παντελεῆ. Π. σογγίσις εἰς Κύπρον τὴν 19—27 ὥραν 6 μ. μ. εἰς Πόπην τὴν Ἀφίξις 20—4—28 ὥραν 5 1/2 π. μ.

Αποβίβασις ὥραν 10 π. μ. Τὸ ταξιδιον ὑπέροχον ὑ ὀπίσης ἀπόψεως Χαρακτηριστικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀδιαφορία τῶν μελῶν τῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλογῶν «Πανάγιος Τάφος» κατὰ τὴν ἀποβίβασιν παραβάντων ρητᾶς υποσχέσεις δοθείσας πρὸς τὸ Σώμα τῶν Προσκόπων. Συνέτεια τῆς ἀδιαφορίας ταύτης ἦτο ἡ διέλευσις τῆς ὁμάδος διὰ τοῦ καθαρτηρίου καὶ ἀναχώρησις αὐτῆς τῆς 4 μ. μ. σιδηροδρομικῶς διὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὁ ὁμογενὴς κύριος Δ. Λινάκης ἔμπορος ἐν Γιάφφα πρῶτον Πρόσκοπος Λέσβου αὐθορμήτως προσελθὼν προσέ-

Ἐφοροὶ Στ. ατιωτικῶν Γεωργίας καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Προσκόπων.

—Ἐπίσης ἐτοιμάζεται ὁμοίᾳ ἑορτῇ εἰς τὸ Ρέθυμνον τὴν 26 Ἰουνίου εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθη καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορος διὰ μιᾶς κολακευτικῆς προσκλήσεως τοῦ Περιφ. Ἐφόρου κ. Μ. Τσάκωνα.

—Ἀφείχθη ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Α. Μπενάκης.—

—Ἡ 9η ὁμάς καὶ ἡ 16η μετέσχον τῶν ἑορτῶν τῶν Δελφῶν ὅπου προσέφεραν ὑψηλείας.

—Ἀναφέρει ὁ Π. Ἐφ. Σύρου ὅτι ὁ γονεὺς Α. Σίψωμος Ἐυχαριστημένος ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν Προσκόπων ἐπὶ τῇ ἐκεῖ ἀφίξει τοῦ Γεν. Ἐφόρου ἔστειλε δραχ. 50 εἰς τοὺς προσκόπους Σύρου.

—Θερμὴν συγχαρητήριον ἐπιστολὴν ἔγραψε εἰς τὸν κ. Γεν. Ἐφορον καὶ ὁ ἔγκριτος πολίτης Σύρου κ. Βλαστός, καθὼς καὶ ὁ ἀρχηγὸς κ. Σαλάχας,

—Τὰ τῆς ὡραιότητας Ἐκδρομῆς Προσκόπων Ῥεθύμνου εἰς τὸ Ἀρκάδιον εἰς τὸ προσεχές.

φερεν ἀνεκτιμήτους περιποιήσεις πρὸς τὴν ὁμάδα δι' ἧς τοῦ ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη καὶ θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἀφίξις εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν 8 1/2 μ. μ. καὶ κατάλυσις εἰς τὸ ἀρρεταγωγεῖον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Πελοπίσις ἐξαιρετική, ἐνθουσιασμός τῶν Ἑλλήνων ἀπάνταστος

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡ ὁμάς εὐρίσκατο διαρκῶς ἐπὶ ποδῶς εἰς παρατάξεις ἐπισκέψεις τῶν ἱερῶν τόπων, ὑψηλείας πρὸς τὸ Σύλλογον Πανάγιος Τάφος. Συγκεντρώσεις τῆς ὁμάδος Προσκόπου Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον διαμονὴ ἀνασυνέστη καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν Ἁγίων ἡμερῶν ἠμέμησε κυριολεκτικῶς διὰ τῆς ἐξόχου ἐμφανίσεώς της τὸν Ἑλληνικὸν προσκοπισμὸν κριθέντος ὑφ' ὅλων ἀπαραιτήτως πλέον ὅπως κατ' ἔτος καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια, πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν πολυπληθεστέραν κα ἀρτιοτέραν παράστασιν τῶν Ἑλλήνων Προσκότων, καθ' ὅσον τοῦτο ἀποτελεῖ πλέον ἐπιτακτικὴν, θρησκευτικὴν ἀνάγκην. Ἡ ὁμάς συνητήθη μετὰ τῶν Προσκόπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Καθολικοῦ Κολεγίου τῆς Χαΐφης ὑπὸ τὸν Pare Sovahim Ki—dahy, μετὰ τῆς Ἀραβικῆς Ὁρθόδοξοῦ goharieh. Δὲν κατῴρθωσε νὰ συναντήσῃ τὴν Ἰσραηλιτικὴν ὁμάδα λόγῳ τῶν διακοπῶν.

Ἡ ὁμάς Προσκόπων Ἑλλήνων συνεχιστήθη ὡς κάτωθι—τοῦ κ. Προξένου ἀποδεχθέντες τὴν θέσιν τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου μας, Τ. Ἐφορον τοῦ κυρ. Σαλαμურτζήνη κ. ἰ ἀρχηγὸς τοὺς κ. κ. Σφαῆλον γυμναστήν, Σκούραν ὑπάλληλον Ὁθωμαν. Τραπεζῆς καὶ 4η προσκόπους.

Ἐπεσκέφθησαν τὴν Βηθλεέμ, τὴν Γαλλιλαιάν καὶ τὴν Δε τέραν 25—4—27 ἔγινεν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ διὰ τῆς νεκρᾶς θαλάσσης. Ἐκεῖ ἐπηκουλούθη ελουτρὸν Χατζηπονηθέντων ὄλων καὶ μετ' αὐτὸ γεῦμα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Πανάγιος Τάφος εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Ἁγίου Προδρουμου. Τὴν ἑστέραν τῆς 25—4—27 ἐπέστρεψαν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τρίτη 26—4—27 Λόγῳ ἀδιαφορίας, ἐκ δευτέρου τῶν ἰθιυόντων δὲν διετίθεντο αὐτοκίνητα πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς Ἱάφαν ὅπου οἱ Ἰσραηλιτικὸι προσκόποι μᾶς ἠτοίμαζαν ὑποδοχὴν, δι' ἣν μᾶς εἶχον εἰδοποιήσει ἐπισήμως καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθημεν ἐξ ἰδίων νὰ ἐξέσωμεν τοὺς πόρους (3000 δραχ.) ναυλώσαντες αὐτοκίνητα καὶ ἀναχωρήσαντες τὴν 9 π. μ.

Εἰς Ἰόλπην μᾶς ὑπεδέχθη ὁ κ. Λινάκος με ἀντιπρόσωπον τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Διεσχίσαμεν τὰς ὁδοὺς τῆς Ἑβραϊκῆς συνοικίας τῆς Γιάφας τοῦ Tel—avive μίτις διπλῆς καινουργοῦς συνοικίας με ὡρ ἰαν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τόπον τῆς ὑποδοχῆς.

Προσφώνησις τοῦ Δημάρχου κ. Bloeh. Ἀναφώνησις τοῦ κ. Καρασεβδᾶ. Ἡ τελετὴ ἐπιβλητικῶς διεξήχθη σταμμένου καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ διοικητοῦ τῆς Γιάφας.

Κατὸν ἐν παρατάξει αἱ ὁμάδες κατευθύνθησαν εἰς τὸ Γυμναστήριον ὅπου ἀνέμενον ἡ ὁμάς τῶν Ἀράβων προσκόπων πὸ ὑτὸν ἀρχηγὸν κ. Μάταν καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν κ. Κ. Khoung καὶ μετὰ τὸν ἀδελφικῶν τῶν χαιρετισμῶν ἐφατογραφηθήσαν οἱ 3 ἀρχηγοὶ με τὰ σώματα τῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν κ. Nayer καὶ ἡ ὑπαρχηγὸς τῶν προσκοπίνων Δνίς Helène Salman ἀντήλλαξαν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Γ. Βλάχου ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν μετ' ὃ οἱ Ἰσραηλιταὶ ἀπεχώρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες μετὰ τῶν Ἀράβων μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸ Ἐθνικὸν σχολεῖον τῶν Ὁρθο-

δόξων Ἀράβων ὅπου μία ἀλησμόνητος δεξιῶσις μᾶς ἀνέμενε.

Ὁ Διευθυντής τοῦ Σχολείου κ. Saliba Arida μᾶς προσεφώνησε ἀραβιστί καί ὁ κ. Καρασεβδάς ἀπήντησε μεθ' ὁ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά καί ἄνθη εἰς ὄλους. Εἰς τὴν 1 ἢ Κατερίνα, μᾶς ἐπαιρνε ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην γιὰ νὰ μᾶς πετῶν ἄλλοῦ, σὲ τόπους ποῦ μετὰ τὸ θρησκευτικὸ ἐξάγνισμα θὰ νοιώθαμε τὸ βάπτισμα τοῦ πατριωτισμοῦ ποῦ δὲν βρῖσκεται στὴν παληάμας Ἑλλάδα.

Ἔτσι σὰν ὄνειρο διάβηκαν ἡ ἡμέρες ποῦ εἶχαν στὴν ψυχὴ μας βαθειὰ σκορπίση τῆς πειρὸ εὐγενικῆς καί ἀνώτερες συγκινήσεις στὸ ψηλάφημα ὄλων τῶν τόπων ὅπου ἔζησε καί ἐμαρτύρησεν ὁ Μέγας Κήρυξ τῆς Αληθείας ὁ Γλυκὺς Ἰησοῦς.

Καὶ τώρα φαίνεται ἡ Κύπρος καθαρὰ. Εἶναι 27-4-27 ἡ πρωΐνη. Ἀκούμε τῆς Καμινάδες τῆς Λάρνακος νὰ μᾶς χαιρετοῦν χαρωπά. Στις 8 οἱ ἐπίσημοι μετὰ τὴν Βενζινάκατο ἔσπεραν πῶς τους τῆς 3 βάρκες μετὰ τὰ προσκοπικὰ καὶ τὴ Σημαία τοῦ Σώματος ποῦ ἐσκόρπισε χαρὰν στὸ νέο Νησί μας τὸ ὑπόδουλο. Αἱ σάλπιγγες, ὁ ἔθνικὸς ὕμνος μετὰ σὲ μὰ χαρὰ ἄπειρη καί συγκίνησι βαθειὰ διαλαλοῦν τὸ χαιρετισμὸ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν.

Ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα ὅποιαδήποτε περιγραφή εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδώσῃ πιστῶς τὰ συναισθήματα ποῦ μᾶς κατεῖχον κάθε στιγμὴ καθ' ὅλη τὴ διάρκειαν τῶν 21 ἡμερῶν ποῦ μείναμε.

Ἡ Λάρναξ, ἡ Λευκωσία καί ἡ Λεμεσὸς μᾶς ἐδέχτηκαν διαδοχικῶς στὴν ἀγγαλίαν τους καί διαρκῶς μετὰ λουλούδια μᾶς ἔλαιναν, μᾶς ἐπιδεικνύον ἀπείρους περιποιήσεις προσπαθοῦσαν νὰ μᾶς δώσουν ὅλη τους τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴ καί στὸν πόνο τους σκόρπισαν λόγια δλόθερμα γιὰ τὴν ἔνωσιν ποῦ μετὰ τόσο χτυποκάρδι προσμένουν χρόνιαν τώρα.

Χρειαζονται τόμοι ὀλόκληροι διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτῆς πανηγύρι. Οἱ Δήμαρχοι τῶν 3 πόλεων, ὁ Μητροπολίτης Λευκωσίας, οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων μεθ' ὄλων τῶν ἄλλων ἐπισήμων καὶ τῶν νέων τῆς Κύπρου προσπαθοῦσα διαρκῶς νὰ μᾶς κρατοῦν στὴν ἀγγαλίαν τους σὲ μὰ περι οἴησι ποῦ σπλαχνίει, ποῦ φανερώνει ὅλη τὴν ἀδελφικὴν ψυχὴν του, ποῦ πονεῖ.

Εἰς Λάρνακα παρευρέθημεν εἰς τὰ ἀποκαλυπτικὰ τοῦ ἀδριάντος Κίμωνος Ἀθ. ναίου. Εἰς τὴν Λευκωσίαν οἱ πρόσκοποι ἔγινον ἀντικείμενον ἐξαιρετικῶν ἔτευγματων ἐντὸς τοῦ αἵθρου τοῦ σταδίου κατὰ τοὺς Παγκοσμίους ἀγῶνας. Ἐλαβον μέρος εἰς τὸ πρόγραμμα ἐνεργῶν καί ἔκαμαν ἐπίδειξιν προσκοπικὴν χειροκροτηθεῖσαν.

Ἡ φιλοξενία τῆς Κύπρου καὶ ἡ ὑποδοχὴ καὶ σπογγὴ θὰ μένει ἀβυσσὸς ἀπὸ τὴν ψυχὴν μὲς.

Εἰς Λεμεσὸν ἡ ὁμάς συνητήθη μετὰ τῆς ὁμάδος Λεμεσοῦ ὑπὸ τὸν κ. Νικολαΐδην ἐκ τῶν ὁργάνων τῆς ἰδέας μετὰ 12 ἐτῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Σῶμα.

τὴν 29-4-27 εἰς τὰς 12 ἢ Κατερίνα μᾶς τραβοῦσε ἀπὸ τὴν Κύπρον μᾶς ποῦ μ' ἀνοιχτὴ τὴν ἀγγαλίαν καὶ μετὰ τὸ πικρὰ πόνον στὴν ψυχὴν μᾶς ἄφινε καί τὴν Προτομαγίαν στὶς 3 ἐφθάναμε στὸν Πειραιά.

Ὅνε πο σὰν νὰ διάβηκε μετὰ σεις ψυχῆς μας σὴν ἡ ἐκδρομὴ ἄφινε βαθειὰ τὴν ἔχνη τῆς καί νοιώσαμε μεγαλοπρεπὴ στὴν ἐρώτη μᾶς πεζότηταν ὅλη τὴν ἐπιβολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καί τὸν ἔθνισμὸν μᾶς.

Αὐτὲς ἡ γραμμὲς γραμμένες βιαστικὰ μετὰ τὸν συτομῖαν δὲν ἰκανοποιοῦν τὴν ψυχὴν μου, ποῦ ἀνω σὶ ὄλο αὐτὸ τὸ πανηγύρι ἔπρεπε ν' ἀγαφα τὸμους δλόκληρους γι' αὐτὸ τὸ ἀναγνώστη τὸ μόνο ποῦχα νὰ παρακαλέσω εἶναι, ἀδιαφορόντας γιὰ τὴν περιγραφή τὴν τόσο πεζὴν νὰ ἀφίστη τὴν φαντασίαν νὰ τρεῖξῃ ἐκεῖ στὴν πηγὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καί

στὴν Κύπρον μᾶς, νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ ἐκφυλισμένο μᾶς περιβάλλον καὶ νὰ ἐμβαθύνῃ στὴν ὑψίστην σημασίαν τῆς πρώτης αὐτῆς ἀποστολῆς τῶν προσκόπων μᾶς καὶ νὰ προσπαθῆσῃ ὅσο μποεὶ νὰ μεταδώσῃ καὶ στοὺς ἄλλους τὴν ἔθνικὴν ἀνάγκη τῆς ἐμπράκτου ὑποστηξῆς ἀπὸ κάθε Ἑλληνα τοῦ ἔθνικωτάτου Παναγίου Τάφου ἀφ' ἐτέρου δὲ τοῦ διαρκοῦς πόθου τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μᾶς.

Γ. ΒΛΑΧΟΣ

Ἀρχηγὸς 9. ο. Ν. Α.

ἈΡΘΡΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

«Ὁ Πρόσκοπος εἶνε πάντοτε εὐθυμὸς καὶ αἰσιόδοξος.»

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Ἀπορῶ ὅτι περιμένεις ἀπὸ ἓνα σεβαστὸν καὶ ἡλικιωμένον κύριον ὅπως ἐμέ, νὰ σοῦ γράψῃ ἐπιστολὴν περὶ τοῦ «μειδιάματος», ἀλλὰ θὰ προσπαθῆσω.

Θὰ ἐνθυμῆσαι ὅτι ἄλλοτε τὸ ἄρθρον ἔλεγε: «Ὁ Πρόσκοπος μειδιά καὶ σφυρίζει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις». Τώρα ὁμως ἄλλαξαν αἱ λέξεις ὡς ἐξῆς: «Ὁ Πρόσκοπος μειδιά καὶ σφυρίζει εἰς κάθε δύσκολον περίστασιν».

Ὁ μέγας ἀρχηγὸς τὸ ἠλλαξε διότι ἤκουσεν ὅτι ἓνας ἀνόητος Πρόσκοπος ἔσκασε στὰ γέλοια εἰς μίαν κηδεῖαν καὶ ἄλλος πάλιν ἐγελοῦσε διότι κάποιος ἐρριψε κάτω τὸν δίσκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ὅταν ἠλλαξε τὸ ἄρθρον, γνωρίζω ὅτι μερικά παιδιά ἐνόμιζον πῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δέν θὰ τα ἐμάλωναν πλέον ὅταν δέν ἐμειδιοῦσαν: διότι καὶ αὐτὰ ἀμέσως τότε θὰ ἀπαντοῦσαν.

«Παρακαλῶ, κύριε, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μειδιάσω, δὲν εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν».

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆς ὅτι πρέπει νὰ μειδιάς μόνον, ὅταν σὺ εἶσαι στενοχωρημένος, ἀλλὰ ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι εἶναι στενοχωρημένοι.

Κάποτε ἔπαιξα εἰς μίαν παράστασιν μετὰ ἄλλους Προσκόπους καὶ τὸ ψεύτικο μουστάκι μου ἐξεκόλληκεν ἀκριβῶς τῆ στιγμῇ ποῦ ἔκανα τὴν ἐρωτικὴν μου ἐξομολόγησιν πρὸς τὴν ἡρώτιδα.

Τὸ μόνον ποῦ ἔκανεν ἐντύπωσιν εἶνε ὅτι ἓνας ἐκωπότης ἔσκασε στὰ γέλοια διὰ τὴν ἀμηχανίαν μου.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι αὐτὸ ἐπέτυχε, διότι ὁ ἐνωμοτάτης αὐτὸς ἐκάθητο ὀπίθην τῆς σκηνῆς ὡς ὑποβόσκος, καὶ τὸ ἀκρατήριον ἐνόμισεν ὅτι ἡ προσπαθεία μου νὰ κάμω τὴν ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν διὰ τρεῖδας τὸν πολὺ τὴν ἡρώτιδα ὥστε τὴν ἔκαμε νὰ γελάσῃ τὸσον δυνατὰ.

Ἐπάρχουν ἐν τούτοις δυσκολίαι, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Πρόσκοποι θὰ μειδιοῦν χωρὶς νὰ τοὺς τὸ πῆ κανεῖς.

Αὐτὸ συνέβη κάποτε εἰς μίαν ὁμάδα, ὅπου ὁ ἀρχηγὸς ἐλησμόνησε στὸ σπῆτι τὸ βιβλίον τοῦ ἔρατο καὶ ἔτσι δὲν εἰσέπραξε τίποτε ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Ἀπλῶς νὰ σκεφθῆ κανεῖς νὰ μειδιάσῃ μειδιά. Ἀλλὰ τὸ ὄγδοον ἄρθρον δὲν εἶνε μόνον ἀστεϊσμός. Ὅπισθεν τοῦ ἔχει ἓνα μέγαν σκοπόν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ εἶνε ὅτι Πρόσκοπος φέρων πάντοτε τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη του, ἀποδιώκει τὰς ἰδικὰς του στενοχωρίας καθὼς καὶ τὰς λύπας τῶν ἄλλων.

Προχθὲς τὸ βράδυ δύο Πρόσκοποι ἐπήγαυαν εἰς τὴν λέσχην τῶν. Εἰς τὸν δρόμον τῶν συνήντησαν μερικά ζοριτσία, τὰ ὅποια ἐγέλασαν πολὺ μόλις εἶδαν τὰ γονατὰ των.

Οἱ Πρόσκοποι ἐστενοχωρήθησαν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ στενοχωρηθοῦν. Καθῆκον τῶν ἤτο νὰ κάμουν

εὐτυχῆ κάθε ἓνα ποῦ θὰ συναντοῦσαν, καὶ ἀφοῦ μόνον μὲ τὸ ζοντό τους πανταλόι ἤμποροῦσαν νὰ εὐθυμήσουν ἄλλους τόσον τὸ καλλίτερον.

Κάποτε ἓνα παιδί ἐθύμωσε πολὺ διότι τὸν ὀνόμαζον «πράσινο βλαστάρι» καὶ δὲν ἰκανοποιήθη παρὰ μόνον ὅταν ὁ ἐνωμοτάρχης του εἶπε στὴ συγκέντρωση γι' αὐτὸν ὅτι δὲν ἦτο καὶ τόσον πράσινος ὅσον ἐφαίνετο. Δὲν ἦτο καλλίτερον ἀντὶ νὰ θυμώσῃ νὰ γελᾷ ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Εἰς τὸ Λονδίνον μᾶς ὀνομάζουν κάποτε: «ἀκάθαρτα γόνατα» ἀλλὰ ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ γελᾷ ὅταν σκεφθῇ ὅτι δὲν ἔχει ἀκάθαρτον χαρακτῆρα.

Μερικοὶ πολὺ ὀλίγον εὐγενεῖς, μᾶς λέγουν ὅτι τὰ γόνατά μας εἰνε ἀκάθαρτα, ἐν τούτοις εἶνε δύσκολον νὰ τὰ πλύνῃ κανεὶς ὅταν εἶνε κρυμμένα μέσα σὲ μακρὰ πανταλόνια.

Μερικοὶ Πρόσοκοποι μὲ συνόδευαν μιὰ μέρα εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Sarl's Court. Ἐπήγαμε εἰς ἓνα περίεργον μικρὸν χώρον ὅπου εὐρήκαμεν κάποιον, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο κάθε ἄλλο παρὰ νὰ εἶναι στὰ καλά του. Ἐστῆζε ἀνάποδα μὲ τὸ κεφάλι στηριγμένον στὴ γῆ καὶ τὸ σκληρὸ του καπέλλο ἐντελῶς σπασμένο.

Ἡ ἐκπληξίς μας ἔγινε μεγαλειτέρα ὅταν ἀνεκαλύψαμεν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ὅτι μιὰ κυρία καὶ ἓνας κύριος ἔκαναν τὸ ἴδιον ἀκροβατικὸν κατόρθωμα. Καὶ ποῖα νομίζετε ὅτι ἦτο ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν; Ἡ αἰτία ἦτο ἓνας τροχός, ποῦ τὸν ὀνόμαζον Παιχνιδι-τροχός, ὁ ὁποῖος ἐγύριζε σιγά, σιγά καὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἔκανε κανὸν εἰς κανένα. Ἐφαίνετο τόσον ἀβλαβής ὥστε ὅλοι μας ἀνεφρόνηθημεν ἐπάνω του καὶ ὑπεσχέθημεν ὅτι θὰ κρατηθοῦμε σφιχτά.

Εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγήσω τὴν ἀκριβῆ αἰτίαν, ἀλλὰ ἤμπορῶ μόνον νὰ εἶπω ὅτι, ἂν καὶ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψην τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Προσοπικοῦ Νόμου, δὲν ἐξέπληρώσαμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας. Μᾶς εἶδαν νὰ στεκόμεθα ἐπάνω εἰς τὰ κεφάλια μας ἀκριβῶς ὅπως ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι ποῦ εἶχαν προηγηθῆ.

Τὸ μυστικὸν τοῦ Παιχνιδιοῦ αὐτοῦ εἶνε ὅτι εἶνε τόσον ἀστείος μόνος του αὐτός ὁ τροχός ὥστε δὲν τοῦ χρειάζεται νὰ εὐθυμήσῃ μὲ τὸ νὰ κἀθονται ἄλλοι ἐπάνω του.

Τὸ «Προσοπικὸν μειδίαμα», εἶνε ἀκριβῶς ὅπως ὁ τροχός αὐτός. Ἐὰν καμιὰ στενοχωρία προσπαθήσῃ ποτὲ νὰ καθήσῃ ἐπάνω σας, τὸ μειδίαμα τὴν ἀποτινάξῃ μακρὰ μὲ τὴν ἰδίαν μέθοδον.

Ἐὰν μειδιάσῃς ἔμπρὸς εἰς ἓνα καθρέπτην θὰ ἴδῃς ἓνα εὐθὺμον πρόσωπον νὰ σοῦ μειδιά. Ἐὰν μειδιάσῃς μέσα εἰς ἓνα δωμάτιον γεμάτο ἀπὸ Προσοκόπους θὰ ἴδῃς πολλὰ εὐθὺμα πρόσωπα νὰ σοῦ μειδιοῦν.

Τὸ προτέρημα τοῦ μειδιάματος εἶνε ὅτι, ὅσον δίδεις ἀπ' αὐτὸ λαμβάνεις περισσότερον, ἐνῶ ἂν δώσῃς ἄλλα πράγματα, σοῦ μένουν δικάσου σου ὀλιγότερα. Κρατεῖς τὸ δικό σου, καὶ συγχρόνως τὸ μοιράζεσαι μὲ πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ εὐθυμία εἶνε τὸ καλλίτερον πρᾶγμα ποῦ ἤμπορεῖς νὰ δώσῃς εἰς τοὺς δικούς σου στὸ σπῆτι, καὶ εἰς ἐκείνους ποῦ συναναπνέονται εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ παιγνίδι.

Ἦτο κάποτε ἓνας ὑπάλληλος γραφείου εἰς τὸ Λίβερπουλ, τὸν ὁποῖον συχνὰ ἐπείραζαν διὰ τὸ αἰσιόγιντον του μειδίαμα. Ἀλλὰ μιὰ μέρα ποῦ ἐπήγαμε στὸ σπῆτι του τὸν ἐπλησίασε μιὰ γρηὰ πτωχὴ κουτσά, κουτσά καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι.

—«Θέλω νὰ σὰς εὐχαριστήσω κύριε, δι' ὅσα ἐκάματε γιὰ μένα».

—«Δὲν γνωρίζω νὰ ἔχω κάμει τίποτε, εἶπεν ὁ ὑπάλληλος».

—«Μάλιστα κύριε» τοῦ λέγει, «ἐκάματε πολλά, διότι εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς ἔχετε αὐτὸ τὸ εὐθυμο μειδίαμα εἰς τὸ πρόσωπόν σας, καὶ αὐτὸ κάνει καλὸ εἰς μιὰ γρηὰ ὅπως εἶμαι ἐγώ».

Ἔοι μας ἔχωμεν τὴν δύναμιν νὰ κάμωμεν καλὸ—τὴν δύναμιν ν' ἀποδιώκωμεν τὰς στενοχωρίας ἢ νὰ τὴν μεταχειριζόμεθα διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἰδική μας.

Γνωρίζω ἓνα Πρόσοκοπον τῆς Ἀνατολικῆς συνοικίας τοῦ Λονδίνου (συνοικία πτωχῆ τοῦ Λονδίνου). Ἡ μητέρα του εἶνε κουτσὴ. Τὴν ἐπσοκέφθη μιὰ μέρα καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Γιάννης τῆς κάθε βράδου ἐπέστρεφε σπῆτι μὲ χαμόγελο ἀπὸ τότε—καὶ εἶνε δέκα ὀκτὼ μῆνες τώρα—ποῦ ἔγινε Πρόσοκος. Αὐτὸ τῆς ἤλλαξε ἐντελῶς τὴ ζωή.

Ἢταν συνήνησα τὸν Γιάννη τὸν ἠρώτησα νὰ μοῦ πῆ τὸ μυστικὸ του. Μοῦ ἐνεπιστεύθη ὅτι εἶχε χαράξει ἐπάνω εἰς τὴν πόρτα μὲ τὸ σουγιά του τὰ ἐξῆς: Ἢ Πρόσοκος μειδιά καὶ σφυρίζει πάντοτε.»

Πρὶν περάσῃ τὸ κατώφλιο τῆς πόρτας του εἶχε ὡς ζήτημα τιμῆς νὰ ρίψῃ μιὰ ματιὰ εἰς τὸ ῥητόν, καὶ ἀπὸ δέκα ὀκτὼ μηνῶν τοῦ ὑπενθύμιζε νὰ πλησιάξῃ τὴ μητέρα του μὲ τὸ μειδίαμα στὰ χεῖλη.

Ἢταν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς λέγει ὅτι: «Ὁ Πρόσοκος μειδιά καὶ σφυρίζει εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους περιστάσεις» δὲν ἐννοεῖ νὰ κἀνῃ καὶ τὰ δυὸ συγχρόνως. Πραγματικῶς δὲν εἶδα κανένα ἕως τώρα νὰ κἀνῃ αὐτὸ καλά. Ἀλλὰ βάλε τοὺς μαθητευομένους σου νὰ κάμουν τὸ πείραμα.

Ἐν τούτοις, εἶνε ἐνδιαφέρον, νὰ γνωρίζῃ ὁ Πρόσοκος ποῖαι εἶναι αἱ περιστάσεις ποῦ πρέπει νὰ μειδιάσῃ καὶ ποῖαι ποῦ πρέπει νὰ σφυρίζῃ.

Εἰς ἓνα σπῆτι ὅταν κοιμᾶται ἓνα μωρὸ, τὸ μειδίαμα εἶνε ἡ μόνη εὐχάριστος ἐξάσκησης ἀφοῦ δὲν εἶναι τόσον θορυβώδης.

Ἢ καλλίτερα στιγμὴ γιὰ σφύριγμα εἶνα ὅταν περιπατῆ κανεὶς εἰς ἓνα ἐξοχικὸ δρόμο ἓνα ἡλιόλουστο πρωῖ. Εὐθυμεῖ αὐτοὺς ποῦ θὰ συναντήσῃ, εὐθυμεῖ καὶ σὲ ἐπίσης, καὶ μὲ τὴν διαρκῆ ἐξάσκησιν θὰ ἤμπορῆς νὰ συναγωνισθῇς μὲ τῆς κίχλες τοῦ τόπου σου.

Μόλις οἱ Πρόσοκοποι ὑποστοῦν τὴν δοκιμασίαν τῆς Δευτέρας τάξεως, θὰ βάλουν εἰς τὸν βραχίονα τὴν μειδιὰ ταινίαν μὲ τὸ Προσοπικὸν ῥητόν: «Ἔσο Ἢτοιμος».

Τὰ ἄκρα τῆς ταινίας εἶνε σηκωμένα πρὸς τὰ ἄνω διὰ νὰ ὑπενθυμίζουν εἰς τὸν Πρόσοκοπον ὅτι τὸ στόμα του πρέπει νὰ κἀνῃ τὸ ἴδιον. Γυρίζῃ ἐπάνω διότι μειδιά, καὶ εἶνε ἔτοιμος νὰ μειδιάσῃ εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους περιστάσεις διὰ ν' ἀφήσῃ ὀπίσω του ἓνα κόσμον πολὺ εὐθυμότερον ἀπ' ὅτι τὸν εὐρήξε.

Εἰλικρινῆς συνάδελφός σου Πρόσοκοπος

K I M Ω N

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ἀθήναι: — Μάιος 1927

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΗΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

Μέχρι τοῦδε ἔστειλαν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ποδηλάτων λαμβάνοντες τοὺς κάτωθι ἀριθμοὺς 1) Γ. Γκαλιάνης 90. Α 2) Ἰω. Ἰωαννίδης Κορνοφωλέα 2) Δημ. Ἀναγνωστόπουλος Κορνοφωλέα 4) Κ. Ν. Μαχαίρας 3. Ο. Α.

Καλὸν εἶναι οἱ Ἀρχηγοὶ Ὁμάδων νὰ συστήσουν εἰς τοὺς προσκόπους των νὰ μετάσχουν τοῦ λαχείου ἀποστέλλοντες δραχμὰς πέντε.

Ὁ κ. Γεώργιος Κάλφας Ἐργοστασιακῆς Οἰνοπνευμαίων, πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἁγίας Τριάδος Μοναστηρίου καὶ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τῆς ὑπ' ἀρ. 108 πρώτης ὀμάδος. Δημοφιλέστατος καὶ μέγας Κοινωνικὸς Ἐθελγής, ὑπέροχος ξηλωτὴς καὶ θαυμαστὸς ὑποστηρικτὴς τοῦ Προσκοπισμοῦ.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΛΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Ὁ Τ. Ἐφορος τῶν Προσκόπων Ἀλεξανδρείας κ. Αργυρόπουλος δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ 28 Μαΐου πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Ἐφορον γράφει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς: Ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης τῆς προσκοπικῆς ἰδεολογίας σὰς ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν παρατηρουμένην ἀλματικήν πρόοδον αὐτοῦ ἀνά ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρὶ τὸ Κράτους. Ἄν εἰς πᾶσαν περίστασιν ὁ προσκοπισμὸς θὰ ἦτο ὠφέλιμος διὰ τὴν νεολαίαν σήμερον ὁπότε οἱ λαοὶ ποίουν πρὸς τὴν διαφθοράν ἀποβαίνει σωτήριος καὶ ἀποτελεῖ σταθερὰν σανίδα ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται τὸ Ἔθνος τὰς ἐλπίδας του διὰ τὸ μέλλον. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ὁ προσκοπισμὸς λαμβάνει τοιαύτην ἐξέλιξιν ἐν Ἑλλάδι κατόπιν μακρᾶς περιόδου ἀδρανοείας ἧτις δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν νὰ λεχθῆ ὅτι ὀφείλεται εἰς τὴν ἐτύχη ἡμερῶν σας καθ' ὅσον, ὡς φαίνεται, ἐν τῷ προσώπῳ σας ὁ προσκοπισμὸς εἶχε τὸν ἀνθρώπον του.—Ἡ δὲ πρόοδος τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ καὶ ἡμᾶς ἀδιαφόρους πᾶσα δὲ προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως ἀνασυντάξωμεν τὰς τάξεις μας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶμαι εὐχαριστιμένον ἐκ τῆς δριμύτους τῶν ὀμάδων Ἀλεξανδρείας εἰς προσεχῆ δὲ ἀναφορὰν μου θὰ σὰς ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἡ διήμερος πρωτομαγιάτικη ἐκδρομὴ τῶν τριῶν ὀμάδων εἰς Μοναστηράκι Ἀγ. Κυριακῆς Προσωπιάνης ἐπέρασεν εἰς ποικιλίαν ἐργασίας καὶ εὐθυμίαν ὅλας τὰς προηγουμένας.—Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης ἡμέρας μετὰ τὴν νυκτερινὴν πορείαν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀστερισμῶν καὶ τὸν προσανατολισμὸν εἰς τὸ ἕπαιθρον, μετὰ τὴν νυκτερινὴν του ἀνίχνευσιν καὶ τὴν ἐπισταθμίαν εἰς Προσωπιάνην πῆρξε κατὰ τὸ νέον διὰ τοὺς περισσοτέρους προσκόπους.

Τὸ πρωὶ τῆς πρωτομαγιάς τὸ ἐν Προσωπιάνη ἐδρεῦον 24ον Σύνταγμα Πεζικοῦ μᾶς ἐκέρσε τσαὶ τὸ ὅποῖον ἤπιαμε μαζὶ μετὰ τοὺς φαντάρους.—Τὸ κατάλημα εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσίην νὰ προετοιμάσῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος Προσωπιάνης Κοσ. Ι. Κούστρας.

Στὸ Μοναστηράκι ἐγένετο ἀδελφικὴ συνάντησις μετὰ τὴν Ὀμάδα χωρίου Καρλικόβης τὴν ὁποίαν προσεκαλέσαμεν ἐγκαίρως. Ἐκεῖ ἐπαίχθησαν πρωτότυπα παιχνίδια ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Ὑπαρχηγῶν καὶ ἐγένετο ἀνάπαυσις κάτω ἀπὸ τῆς μεγάλης λεῦκης· συγχρόνως ὁ ἐπόπτης τῶν ὀμάδων μας συνέλεξεν πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀμάδος Καρλικόβης Κου Μανωλάδου γιὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς ὀμάδος του ἡ ὁποία εἶναι εὐχάριστος ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας ὀμάδας τῆς περιφέρειας.

Μετὰ μεσημβρίαν συνετάχθησαν ὅλαι αἱ ὀμάδες ἐφοτογραφήθησαν καὶ κατόπιν ὁ ἐπόπτης τῶν ὀμάδων ἀπέτεινε ὀλίγα θερημὰ λόγια πρὸς τοὺς Προσκόπους Καρλικόβης καὶ συνεχάρη αὐτοὺς διότι ἦσαν «ἐτοιμοὶ» καὶ πρόθυμοι γιὰ τὴν ὀραίαν αὐτὴν συνάντησιν, ἐξητοκραυγάσμεν ὅλοι, ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ ἀπεχαιρετίσθημεν Προσκοπικὰ καὶ ἐπανήλθομεν διὰ τῆς ἰδίας εἰς Δράμαν.—

Τὴν 7ην Μαΐου ἐδόθη Κινηματογραφικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν Προσκόπων Δράμας μετὰ ἔργον τοῦ Μᾶξ Λίντερ. «Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἴπποδρομίου».

Ἡ Β' Σχολὴ τῶν βαθμοφόρων ἐτελείωσε τὴν πρώτην σειρὰν τῶν μαθημάτων καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου τριμνητικῶς ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις· μέχρι σήμερον ἀνεδείχθησαν διὰ τὸν βαθμὸν Β' τάξεως Πρ. οἱ Πρόσκοποι Κωνσταντινίδης Π. Ὀβαδιᾶ Α. καὶ Ἀρβαντιδῆς Π.—

Καὶ ἡ Α' Σχολὴ βαθμοφόρων κατ' αὐτὰς τελεῖαίνει τὴν δευτέραν σειρὰν μαθημάτων μετὰ τὰς σχολικὰς ἐξετάσεις θὰ γίνουσι αἱ ἐξετάσεις τοῦ Οὐλαμοῦ αὐτοῦ.—

Τὰς Κυριακὰς γίνεσθαι θεωρεῖται μετὰ πρακτικῆς ἐπὶ τοῦ τηλεφώνου ὑπὸ τοῦ Ὑπολοχαγοῦ τοῦ Πυθικοῦ Κου Οἰκονομίδου Θεοφ. τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦν καὶ αἱ δύο Σχολαὶ Βαθμοφόρων.—

Αἱ ἐργασίαι τῆς Λέσχης συνεχίζονται. Εἰς τὴν περιφέρειαν κινουῦνται ἡ καπνοφυτεία ἐπέφερον ὑφ' ἐσὶν τινα. Souter

Ἡ 11η ὀμὰς τοῦ λορέντζου ἐπανέλαβε τὰς συγκεντρώσεις τῆς εἰς τὰ λουτρά τῆς.

Ἡ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τοὺς θεμελιώδεις σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐπιδειώκει ὁ προσκοπισμὸς εἶναι καὶ ἡ σωματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ προσκόπου, διὰ νὰ καταστῇ οὗτος ὑγιής, εὖρωστος, εὐκίνητος καὶ ὠραῖος.

Τὰ προσόντα αὐτὰ ἐξασφαλίζονται μὲ τὰς ἀσκήσεις τῆς ἐπιστημονικῆς Γυμναστικῆς, μὲ τὰ διάφορα ἀγωνίσματα καὶ τὰς παιδιάς καὶ μὲ τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὸ κολύμβημα.

Δυστυχῶς ὁμως πλὴν τῶν εἰδικῶν ἀρχηγῶν πολὺ ὀλίγοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ χειραγωγοῦν τὸν πρόσκοπον καὶ τὸν νέον ἐν γένει εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγήν του.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη συνιστῶνται καθ' ἡμέραν διάφοροι γυμναστικοὶ σύλλογοι καὶ ὀμάδες. Χωρὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ κανεὶς τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν τῶν ἰδρυτῶν τῶν, παρατηρεῖ μετὰ λύπης — ὅτι πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων — ἐπιδίδονται ἀποκλισητικῶς εἰς ὠρισμένας παιδιάς καὶ ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐπικρατήσεως καὶ τῆς ὑπεροχῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντὶ ὠφελειῶν πολλάκις γίνονται πρόξενοι βλάβης μᾶλλον εἰς τὸν νέον, ἔνεκα τῆς μονομεροῦς ἐξασκήσεως, τῆς ὑπεροκώσεως καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν —

Διὰ τοὺς προσκόπους πρὸ πάντων, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν τονίζομεν ὅτι ἡ σωματικὴ ἀνάπτυξις δὲν ἐξασφαλίζεται μόνον μὲ τὴν ποδοσφαίρισιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιδίδονται μὲ πάθος. Ἡ μονομερὴς καὶ ἐλαττωματικὴ χρῆσις τῶν ποδῶν, ἢ κάμψις πρὸς τὰ ἔμπροσθ, τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην λαμβάνει τὸ σῶμα προδιαθέτουν εἰς τὴν κύφωσιν καὶ τὴν διαστροφὴν τῶν ποδῶν. Πολλοὶ παρετήρησαν, ὅτι ὀλίγοι ποδοσφαιριστὰί εἶναι εὐσταλεῖς καὶ εὐσωμοί.

Πρέπει λοιπὸν ὁ πρόσκοπος πλὴν τῶν τακτικῶν του ἐκδρομῶν καὶ πεζοποριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὄχι ὀλίγον τονώνεται τὸ σῶμα του, νὰ γυμνάζεται ἐπὶ 20—30 λεπτὰ καθ' ἡμέραν σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστημονικῆς γυμναστικῆς ὡς ἀπαραίτητον καὶ πολύτιμον βοήθημα πρὸς τοῦτο συνιστῶμεν τὴν «Γυμναστικὴν» τοῦ συλλόγου πρὸς διάδοσιν Ὁφ. Β. ἀξίας μόνον δύο δραχμῶν.

Προκειμένου διὰ τὰς παιδιάς προτιμώτεροι καὶ ὠφελιμώτεροι εἶναι αἱ Ἐθνικαί, τὰ σκλαβάκια π, χ, κ, λ. καὶ ἐκ τῶν νεωέρων λαμβάνει κατ' ἀνάγκην τὴν ὁποίαν τὸ σῶμα ἐξασκοῦνται ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τὰ παραλλήλως μὲ τὰς ἀσκήσεις καὶ τὰς παιδιάς ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὰ σπουδαιώτερα ἀγωνίσματα: τὸν δρόμον τὸ ἄλμα, τὴν λιθοβολίαν τὸν δίσκον καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν του εἰς τὸ κολύμβημα. —

Ἐνοεῖται ὅτι διὰ τὴν σωματικὴν του εὐξίαν ὁ πρόσκοπος πλὴν τῆς γυμναστικῆς ὀφείλει, νὰ τηρῇ εὐστρηῶς ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, καθαριότητα δηλαδὴ καὶ ἐγκρά-

τειαν καὶ νὰ μὴ βάλῃ εἰς τὸ στόμα τὰ δύο δηλητήρια τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὸν καπνόν. Ἄλλὰ περὶ αὐτῶν ἄλλοτε. —

ΛΓΑΘ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρχηγὸς προσκόπων Ναούσης

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΟΜΑΔΟΣ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ «ΟΛΥΜΠΟΣ»

Ἡμερησία Διαταγὴ ἀρχηγοῦ Ο. Ο. Ο. Ἐπαινῶ τοὺς κάτωθι προσκόπους διὰ τὰς ἐξῆς καλὰς πράξεις τὰς ὁποίας ἐξετέλεσαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῶν αὐτῶν τῶ Ὁρφανοτροφείου εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα πλησίον τῶν γονέων τῶν κατοικούντων εἰς τὰς πόλεις Βέροιαν, Κατερίνην, Θεσσαλονίκην Ἐάνθην κ.λ. κ.λ.

1. Ἰωάννης Σιδηρόπουλος. Ἐβοήθησεν ἄμαξαν τινὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχε βυθισθῆ. Ἐσταμάτησεν αὐτοκίνητον καὶ ἄμαξαν τὰ ὅποια διεκινδύνευον νὰ συγκρουσθῶν. Ἀπελευθέρωσεν ἵππον τινὰ οὐτινος τὸ σάγμα εὐρίσκετο ὑποκάτωθεν τῆς κοιλίας του. Διέσωσε παιδί ὁπερ διεκινδύνευε νὰ συντριφῆ ὑπὸ ἀμάξης. Εἰς τινὰ ποταμὸν κατεσκεύασε γέφυραν ξυλίνην ἐφ' ἧς ἠδύνατο οἱ ἄνθρωποι νὰ διέρχωνται.

2. Χ. Ἀδάλογλου. Ἐχώρισε δύο παιδιὰ ἅτινα ἐμάλων καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἓνα ἐκράτει μάχαιραν προσπαθοῦν νὰ μαχαιρώσῃ τὸ ἄλλο· τοὺς παρέδωσε στὴν ἀστυνομίαν. Συνεβούλευσε παιδί νὸ ὁποῖον ἦτο ἔτοιμον νὰ φωνεῖται 2 χελιδονάκια, νὰ μὴ τὰ φονεύσῃ διότι ἡ κυριώτερα των τροφῆ εἶνε οἱ κώνωπες.

3. Θεοχ. Χ. Ἰωάννου. Ἐβοήθησε γραῖαν τινὰ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν της ἀπὸ τοῦ τρεῖνο. Συνητήσας γραῖαν τινὰ εἰς τὸν δρόμον ἧτις εἶχε 2 καλάθια ἅτινα λαβὼν μετέφερε ταῦτα εἰς τὴν οἰκίαν της.

4. Γ. Οὐρανίδης, Ἐβοήθησε τυφλὴν τινὰ γυναῖκα ἧτις ἔχασε τὸ κλειδί τῆς οἰκίας καὶ ἐρευνήσας εὗρεν αὐτὸ καὶ τῆς τὸ ἔδωσε. Ἐπίσης ἐβοήθησεν ἵππον τινὰ οὐτινος τὸ σάγμα του εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν κοιλίαν. Εἶδεν ὄφιν κρατοῦντα εἰς τὸ στόμα του βάτραχον θλιβερῶς φωνάζοντα. Σιγκινηθεὶς ἐκ τῶν φωνῶν τούτου ἔσπευσε πρὸς βοήθειαν τὸν μὲν τύραννον ὄφιν κατεσύντριψεν, ἀπελευθέρωσας τὸν δυστυχῆ καὶ οἰμογούντα βάτραχον, ὁ ὁποῖος τῶρα θὰ καταβροχθίσῃ ἑκατοντάδας κωνώπων, καὶ σώσει οὕτως ψυχὰς ἀνθρώπων.

5. Λάζ. Παπαδόπουλος. Ἐβοήθησε γέροντα τινὰ μεταφέρων πεζῶς τὴν βαλίτσαν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Βαρδάρη μέχρι τὴν Καμάρα Θεσσαλονίκης.

6. Βασίλ. Μαυρίκος. Ποιμὴν τις ὁ γισθεὶς ἔβριξε τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ τὸν Θεόν. Ἐπέπληξεν αὐτὸν διὰ τὰς ἔβριξίς του καὶ διὰ διαφόρων παραδειγμάτων προέειπεν αὐτὸν νὰ μὴ ὑβρίζῃ ἄλλοτε.

7. Σώτ. Χ. Πανγιώτου. 2 παιδιὰ ἐπαίδευον ἓνα πτηνὸν καὶ τοὺς ὁποίους συνεβούλευσε ὅτι ὄχι μόνον ἔνα πτηνὸν νὰ παιδεύσῃν τὰ πτηνὰ ἀλλ' ἀπεναντίας πρέπει νὰ περιποιῦνται καὶ νὰ τὰ ἀγαποῦν διότι εἶνε εἰς ὅλους ἡμᾶς χρήσιμα.

8. Σώτ. Χ. Ἀνδρέου. Μία βηθὰ τοῦ ἄξωνος τῶν ἐμ-προσθίων τροχῶν αὐτοκινήτου τινὸς εἰς τὴν ὁδὸν Ἐγγωνίας Θεσσαλονίκης εἶχε παραλίπῃ, ἐτρέξε καὶ διὰ διαφόρων χειρονομιῶν καὶ συριγμάτων ἐσταμάτησε. Ὁ τροχὸς θὰ ἐξήρατο τοῦ ἄξωνος καὶ θὰ ἐγένετο δυστύχημα. Ἐπίσης, ἐβοήθησε ἓνα χαμάλι διὰ νὰ βάλῃ τὸ φορτίον του εἰς τὴν ράχιν του.

9. Ἡλ. Παπουλίκογλου. Διέσωσε παιδάκι τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ καταπατήσῃ ἵππος δρομαίως τρέχωντα.

10. Ἀλέξ. Πετρίδης. Ἐσωσε 2 πουλάκια, ὑποστὰς διὰ τῆς αὐτοθυσίας του τσαυγαγανίσματα εἰς τὸ πρῶτον τῶν

Δ. ΣΑΦΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΑΡΚΑΔΙΟΝ

Ρεθύμνον 30 Μαΐου— 20 τρέχοντος ολόκληρος ὁ Προσκοπικός κόσμος τῆς πόλεώς μας ἦτο εἰς συναγερμένον,

— Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐκδρομῆς τῶν Προσκοπικῶν ὁμάδων Ρεθύμνης εἰς τὴν Ἱστορικὴν Μονὴν Ἀρκαδίου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τῆς ἐπομένης.

— Τὰ σαλπίσματα καὶ ἡ ζωηρὰ κίνησις ἐπροκάλεσαν τὴν προσοχὴν μας καὶ μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ κ. Περιφ. Ἐφόρου παρηκολούθησαμεν τὴν ὡραίαν ἐκδρομὴν συνοδεύοντες τοὺς Προσκόπους.

— Αἱ Ὅμαδες 1η 3η καὶ 4η συνεκεντρώθησαν τῇ 1. 45 μ. μ. ἀκριβῶς εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

— Οἱ Πρόσκοποι ἐν στολῇ ἐκστρατείας, ἔσπευδον δρομῆται καὶ χρωποῖ.

Τὴν 2 μ. μ. ἀκριβῶς γίνεται ἡ παράταξις. Οἱ Ἐνωματάρχαι δίδουν ἀναφορὰν εἰς τοὺς Ὑπαρχηγούς, οἱ δὲ Ὑπαρχηγοὶ εἰς τοὺς Ἀρχηγούς κ. κ. Ν. Κακαβελάκη τῆς 1ης Ι. Πανταλόν τῆς 3ης καὶ Ι. Βαρκαράκη τῆς 4ης.

— Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Ἰδρυτὴς συστήματος ὁμάδων κ. Ν. Κακαβελάκης, τὸ δεξιὸν τῆς παρατάξεως κατεῖχεν ἡ σημαία τοῦ Σώματος καὶ οἱ Σαλπικταὶ καὶ τυμπανισταί.

— Διὰ πρώτην φοράν ἐμφανίζονται καὶ τὰ σήματα τῶν Ἐνομοτιῶν καλλιτεχνικῶταί, προκαλοῦντα τὴν προσοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν. τῆς αὐτῆς ὁφείλονται εἰς τὸν δεξιότεχνικὸν χωρστῆρα τῶν μαθητριῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως τοῦ γυμνασίου Δεσποινίδων Ἰφιγενείας Κιουρτσιδάκη καὶ Ἐρωφύλης Μαυρογιαννάκη, τὰς ὁποίας ὡς μανθάνομεν καὶ συνεχάρη ὁ κ. Ἐφορος.

— Αἱ σάλπιγγες σημαίνουσιν αἴφνης Ἀναφορὰν Ἐφόρου καὶ ὁ Ἐφορὸς τῆς περιφέρειᾶς Ρεθύμνης κ. Μανὸς Τσακωνᾶς ἀφοῦ ἔλαβε ἀναφορὰν παρὰ τῶν Ἀρχηγῶν ἐπιθεωρεῖ τὰς ὁμάδας.

— Εἶδομεν τὸν ἔφορον προφανῶς ἱκανοποιημένον ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ συχαίροντα τοὺς Ἀρχηγούς καὶ τὸν ἡκούσαμεν νὰ λέγῃ ὅτι μίαν παρατήρησιν μόνον εἶχε νὰ κάμῃ. Ὅτι τὸ βλέμμα καὶ μόνον τὸ βλέμμα ἐνὸς Προσκόπου ἀνήσυχον πρὸς στιγμὴν διεσταυρωθὴ μὲ τὸ ἰδικόν του.

— Ὅντως ὅλοι οἱ Πρόσκοποί μας εἶχον μεταβληθῆ εἰς ὡραία ἀγάλματα.

— Δίδεται τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως καὶ ὑπὸ τοὺς ἦχους τῶν σαλπίγγων καὶ τῶν τυμπάνων αἱ ὁμάδες διασχίζουσι τὴν πόλιν, ἀκολουθοῦμεν ἀπὸ σμήνος παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ζηλεύουσι τοὺς προσκόπους.

— Εἰς τὴν Δυτικὴν πύλιν τῆς πόλεως προστίθενται εἰς τοὺς ἐκδρομῆς ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Παιδείας ἐν Κρήτῃ κ. Παναγ. Φιλόπουλος, ὁ Καθηγητὴς κ. Φωκίων Κωνσταντινίδης ἀναπληρωματικὸς Ἐφορὸς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς ἐκπαιδευτῆς προσκόπων κ. Χαλκιαδάκης Ἰατρὸς.

— Αἱ ὁμάδες κατευθύνονται εἰς τὰ χωρία Πηγὴν καὶ Ἀμνάτον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μονὴν Ἀρκαδίου ὅπου ἔφθασαν τῇ 7. 80 μ. μ. ἀκριβῶς.

— Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὸ ὕψος τοῦ Ἱεροῦ τύμβου τοῦ ἐγκλινοῦτος τὰ ὄσα τὸν Ἡρώων τοῦ 1086 διετάχθη ἄλλ καὶ εἰς παράταξιν ἐπ' ἀριστερῇ, μὲ τὸ παράγγελμα «Χαιρετίσασαι», αἱ σάλπιγγες ἤχουν «Πρὸς τὴν Σημαίαν» ἢ Σημαία κλίνει καὶ τὸ θέαμα τῶν νεαρῶν Προσκόπων χαιρετίζοντων μὲ ἐπισημότητα τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων προγόνων των, εἶναι συγκινητικόν.

— Τὰς ὁμάδας περιστοιχίζουσι ἑκατοντάδες προσκυνητῶν συρρεσίντων εἰς τὴν Μονὴν διὰ τὴν πανήγυρην καὶ τὸ πλῆθος παραδειγματίζομενον ἀπὸ τοὺς Προσκόπους ἀποκαλύπτεται χαιρετίζον ἐν κατανύξει τὴν Σημαίαν τοῦ Σώματος

— Ἐπιφαίνεται αἴφνης ἐν σώματι τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιωματῶν τῆς Μονῆς ἐρχόμενον ὅπως ὑποδεχθῆ τοὺς Προσκόπους.

— Ὁ Ἐφορὸς κ. Τσακωνᾶς ἀναλαβὴν πρὸς στιγμὴν τὴν Διοικήσιν διατάσσει τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ προσφωνεῖ δι' ὀλίγων λέξεων ἀντιφωνεῖ δὲ εὐχόμενος τὸ «Καλῶς Ἠθάτε» ὁ Πανοσιώτατος Ἡγούμενος κ. Διονύσιος Ψαροδάκης.

— Οἱ Πρόσκοποι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Ἀρχηγῶν των

κατηλύσθησαν εἰς ἐπὶ τούτῳ κρατηθῆσας αἰθούσας τοῦ παλαιοῦ Ἡγουμενίου

— Περαιτωθείσης τῆς λειτουργίας αἱ ὁμάδες κατ' ἀντιζυγίαν ἀπετέλεσαν τὴν τιμητικὴν συνοδείαν τοῦ Ἱεροῦ Λαβάρου τοῦ 1866 διατρήτου τῶν σφαιρῶν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς, οὕτω δὲ ἡ λιτανεῖα ὑπὸ τοὺς ἦχους τῶν σαλπίγγων καὶ τυμπάνων καὶ τὰς ψαλμωδίας κατηνθύνθη εἰς τὸν Ἱερὸν τύμβον ἐνθα φυλάττονται τὰ ὄσα τῶν ὀλοκαυτωθέντων κατὰ τὴν κοσμοϊστορικὴν τραγῳδίαν τοῦ 1866

— Ὁ Ἱερὸς κλῆρος καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀνέρχονται εἰς τὸν κυκλικὸν ἐξώστην προηγούμενου τοῦ Λαβάρου καὶ τῆς Σημαίας τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων καὶ ψάλλεται ἡ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία.

— Μετὰ τὴν λήξιν ταύτη ὁ Πρόσκοπος τῆς 1ης Ὁμάδος Γεώργιος Δασκαλάκης κρατῶν ἀνὰ χεῖρας κομψότατον στέφανον μὲ κομψὴν κυανόλευκον ταϊνίαν φέρουσαν τὰ Προσκοπικὰ σήματα καὶ ἀναγράφουσαν τὴν ἀφιέωσιν «Αἱ προσκοπικαὶ ὁμάδες Ρεθύμνης εἰς τὴν Δόξαν τοῦ Ἀρκαδίου» καταθέτει τὸν στέφανον ἐπὶ τοῦ σοροῦ τῶν Ἱερῶν ὀσῶν προσφωνῶν ὡς ἑξῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Κατὰ τὴν ἐν Ἡρακλείῳ ἐπίσκεψιν τοῦ παρελθόντος μηνὸς τῶν Ἑλβετῶν τῆς ἀποστολῆς ὁ κύριος Τοπικὸς Ἐφορὸς Ἡρακλείου ἀπήθυνε εἰς τοὺς προσκόπους Ἑλβετίας χαιρετιστήριον ἐγγραφὸν ἐκ μέρους τῶν προσκόπων Ἡρακλείου εἰς ὃ ἐλήφθη ἡ κάτωθι ἀπάντησις.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΕΛΒΕΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βέρνη τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1927.

Κύριον Στυλιανὸν Κατεχάκη

ἀρχηγὸν Προσκόπων Ἡρακλείου.

Ἐντιμὸ ατε Κύριε,

Ὁ Δόκτωρ Κύριος Φὸν Μπουστέττεν, Κεντρικὸς Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Προσκόπων, μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς ἐγκαρδιότητας εὐχαριστίας του διὰ τὰς τόσον φιλόφρονους γραμμάς σας τῆς 3ης Ἀπριλίου καθὼς καὶ διὰ τὴν ὡραίαν φωτογραφίαν, τὴν ὁποίαν ἐπεστείλατε αὐτῷ διὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς του ἐξ ὀνόματος τῶν Προσκόπων Ἡρακλείου.

Ὁ κύριος κεντρικὸς Πρόεδρος ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς ὑμετέροους Προσκόπους ἰδιαιτέρως τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν φιλικὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν ἐκάματε εἰς τὴν Ἑλβετικὴν ἀποστολὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ χάριν σπουδῶν ταξειδίου τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μεταξὺ τῶν ταξειδευσάντων Ἑλβετῶν ὑπῆρχον καὶ τινεὶ ἠρχηγοὶ τῶν προσκόπων τῆς Ὁμοσπονδίας μας οἱ ὁποῖοι μεγάλως ἐθαύμασαν τὰς θελτικότητας καλλονὰς τῆς χώρας σας καὶ τὰ μνημεῖα τοῦ παρελθόντος.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Κεντρικοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἑλβετῶν Προσκόπων ἀπαντῶν εἰς τὸν φιλικὸν χαιρετισμὸν ἡμῶν ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμενοι εἰς τὴν Προσκοπικὴν κίνησιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδιαιτέρως ἐν Ἡρακλείῳ πλήρη εὐδοσίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὑμετέρας Πατρίδος.

Παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸν θερμὸν Προσκοπικὸν χαιρετισμὸν μου ὡς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Διατελῶ πάντοτε ἔτοιμος

Ὁ Κεντρικὸς Γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἑλβετῶν Προσκόπων.

Schweizerischer Pfadfinderbund Der Zentralskretar.

— Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑπαρχιακῶν Κέντρων ὑποβάλλονται ἀθρόαι προσκλήσεις εἰς τὸν κ. Γενικὸν Ἐφορον ὅπως μεταβῆ καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ὁμάδας.

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΜΕΤΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ

5.000 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ ΔΡ. 5.500.000

ΠΙΝΑΞ ΚΕΡΔΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΔΙ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κλήρωσις	1	πρός		Δρχ.	2.000.000
»	1	»	»	»	400.000
»	1	»	»	»	300.000
»	1	»	»	»	200.000
»	1	»	»	»	100.000
»	1	»	»	»	50.000
»	1	»	»	»	30.000
»	1	»	»	»	40.000
»	1	»	»	»	30.000
»	1	»	»	»	24.000
»	1	»	»	»	20.000
»	1	»	»	»	13.000
»	1	»	»	»	12.000
»	1	»	»	»	10.000
»	1	»	»	»	10.000
Κλήρωσις	<u>15</u>	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ		Δρχ.	<u>3.289.000</u>
»	10	πρός Δρχ.		8.000	80.000
»	10	»	»	7.000	70.000
»	15	»	»	6.000	90.000
»	15	»	»	5.000	75.000
»	25	»	»	4.000	100.000
»	60	»	»	3.000	180.000
»	<u>100</u>	»	»	<u>2.000</u>	<u>200.000</u>
Κλήρωσις	250	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ		Δρχ.	4.084.000
»	750	πρός Δρχ.		800	600.000
»	<u>4.000</u>	»	»	<u>204</u>	<u>816.000</u>
Κλήρωσις	<u>5.000</u>	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ		Δρχ.	<u>5.500.000</u>

Ἀριθμὸς τῆς κερδίζων εἰς μίαν κλήρωσιν ὡς ἐκ τοῦ συστήματος
τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη
λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.

3^Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἐκαστον Γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα
ἀντὶ 50 δραχμῶν καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ
τέταρτον τῶν ὄσων κερδῶν.